

**Lekce 6: Klasifikace půd – půdní třídy, typy
a subtypy**

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Taxonomické kategorie klasifikačního systému

Referenční třídy půd

půdní typy podle hlavních rysů jejich geneze (hlavní půdotvorný proces)

Půdní typy

dle diagnostic. horiz. a jejich sekvencí nebo diagnostických znaků (KA)

Půdní subtypy

dle náznaků diagnostic. horizontů, jež mají mezitypový charakter (KAm)

Diagnostika půdních jednotek

A. LEPTOSOLY

- vznik z rozpadů pevných či zpevněných hornin nebo jejich bazálních souvrství; většinou výrazná skeletovitost již do hloubky 0,5 m (výjimka - např. pararendziny na slínech). Litické subtypy - pevná hornina už v hloubce 0,1-0,3 m. Běžná sekvence horizontů: O-Ah či Am, Au, někdy s náznaky kambického horizontu či podzolizace.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. LI – LITAZEM (= syrozem)

Diagnostika: slabě vyvinuté, mělké. R - v hloubce 0,1m.

Pedogenetický proces: Nevýrazná humifikace, někdy též slabé vnitropůdní zvětrávání, příp. poč. podzolizace.

Půdní profil: Ah,Ai - do 10 cm, pak R.

Půdotvorný substrát: Fyzikální, hrubě skeletovité rozpady většinou bezkarbonátových hornin; bez přemístění na větší vzdálenost (= eluvia).

Chemismus + fyz. vlastn.: Skeletovité, silně vodopropustné

Výskyt: Malé plochy, pahorkatiny, terénních vyvýšenin. Původní rostepi iniciální lesní společenstva hřebenech, skalnatých svazích, m

Využití: extrémně nepříznivé, vhodné chudá pastviště, výskyt zajímavé

Llm – modální: O – Ah, Ai – (Cr)

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

2. RN – RANKER

Diagnostika: silně skeletovitě > 50 %. Slabá tvorba podpovrchových horizontů = přechod ke KA nebo PZ.

Pedogenetický proces: Výrazná humifikace.

Půdní profil: relativně mocný Ah, přechod do Cr.

Půdotvorný substrát: Skeletovité rozpady (kamenitá balvanovitá deluvia) hornin nebo skeletovité bazální souvrství silikátových hornin.

Chemismus + fyz. vlastn.: Ah - vysoký podíl zčásti

rozložené organ. hmoty (s vysokým podílem skeletem). Minerální podíl je nízký, provzdušnění, vláhový režim je vlhký.

Výskyt: Maloplošně na svažkách a pahorkatiny + hory v lesy na severních svazích.

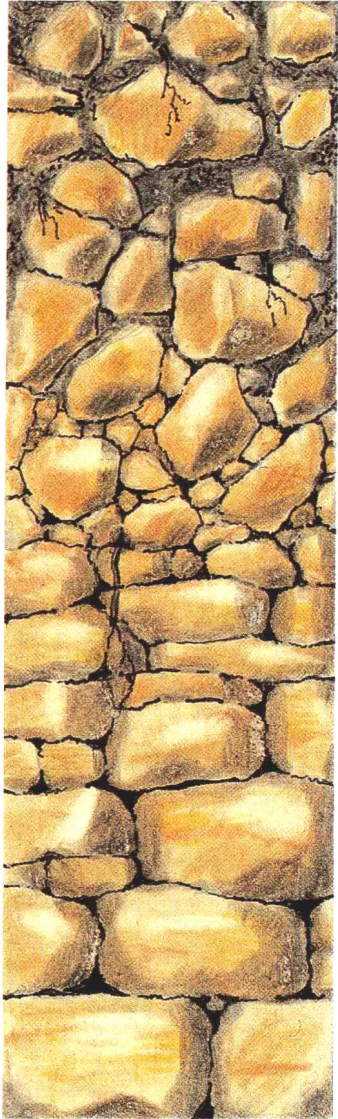
Využití: Výhradně lesní, pastevní.

RNm – modální : O – Ah

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Ranker na křemenci

- A – tmavošedá hlinitopísčítá a kamenitá zemina drobtové struktury, drobnivá
- C₁ – kamenitý rozpad horniny se slabou výplní písčité humózní zeminy
- C₂ – balvanitý rozpad horniny

ranker

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

3. RZ – RENDZINA

Diagnostika: Ah nebo Am, přechod Crk. Mělké, kamenité půdy, jemnozem - těžší zrnitostní složení.

Pedogenetický proces: Humifikace, méně zvětrávání.

Půdní profil: Pod Ah nebo Am leží Crk. Přechody ke KA - tvorba Bv, případně Br.

Půdotvorný substrát: Především vápenc

Chemismus + fyz. vlastn.: Sorpční vlast

Přítomnost CaCO_3 nebo MgCO_3 (celý p
neutrální až mírně alkalická. Střední až
humusu střední kvality. Struktura půdy -
drobtovitá. Skeletovitá, letní období - sn
příkré svahy a hřebeny - eroze.

Výskyt: Karbonátové horniny, různé klim
pahorkatiny; pův. porosty - šípákové a t
až skalní stepi. Vyšší polohy vápnitomilr
reliktní bory. Terén - značně členitý (kra

Využití: úrodnost rendzin - nízká (sady,

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Rendzina na vápenci

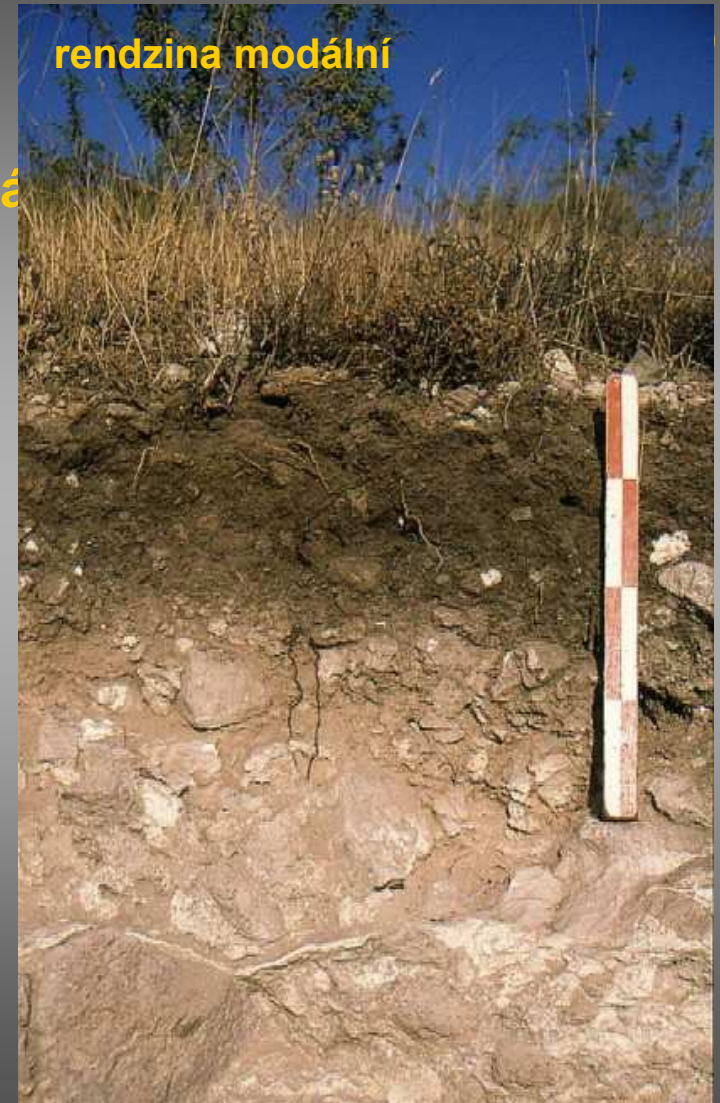
Aca – tmavošedá jílovitohlinitá skeletovitá vápnitá zemina drobtové struktury

Cca₁ – hrubě kamenitý roztříštěný vápenný horninový materiál s výplní jílu

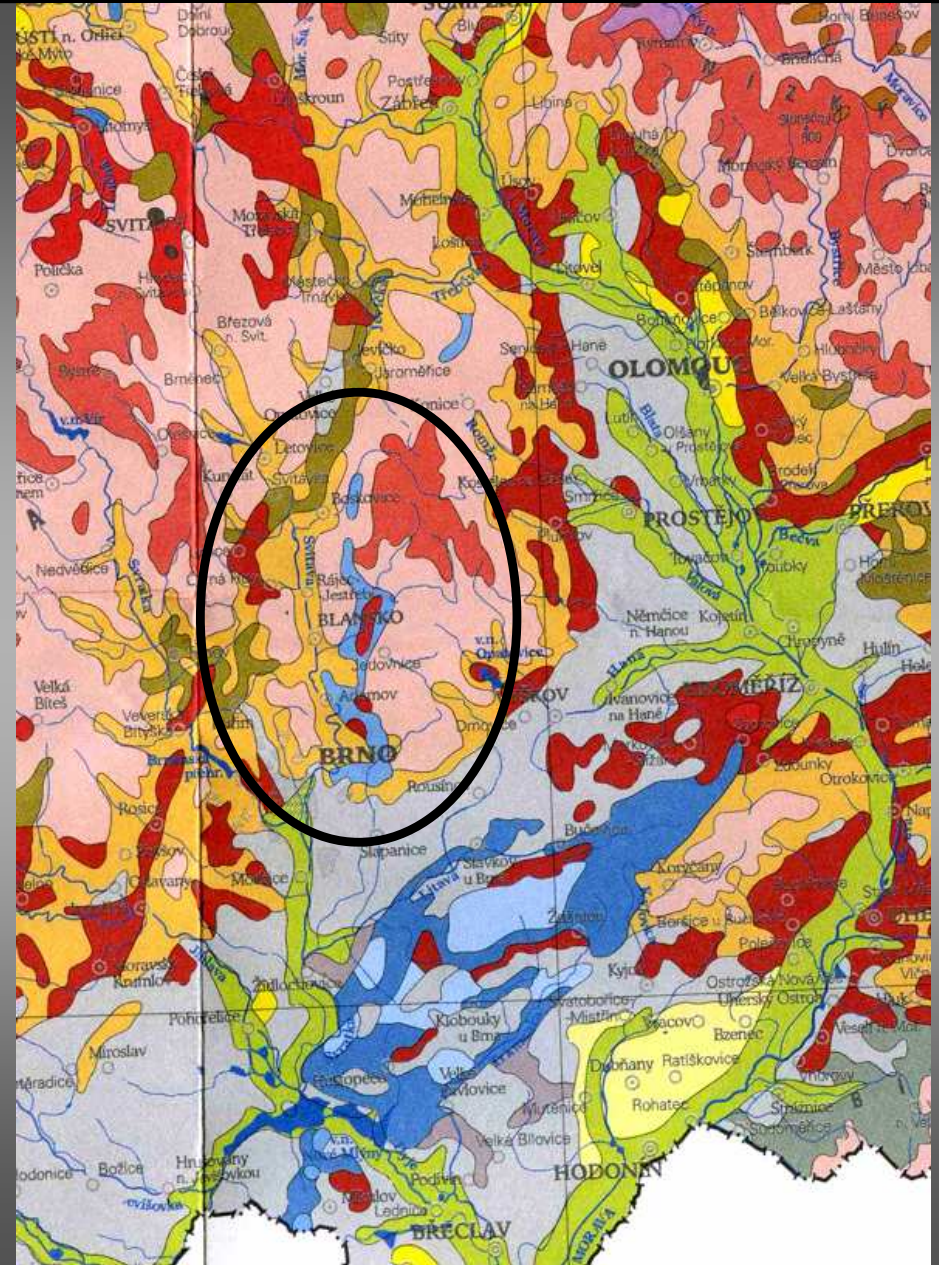
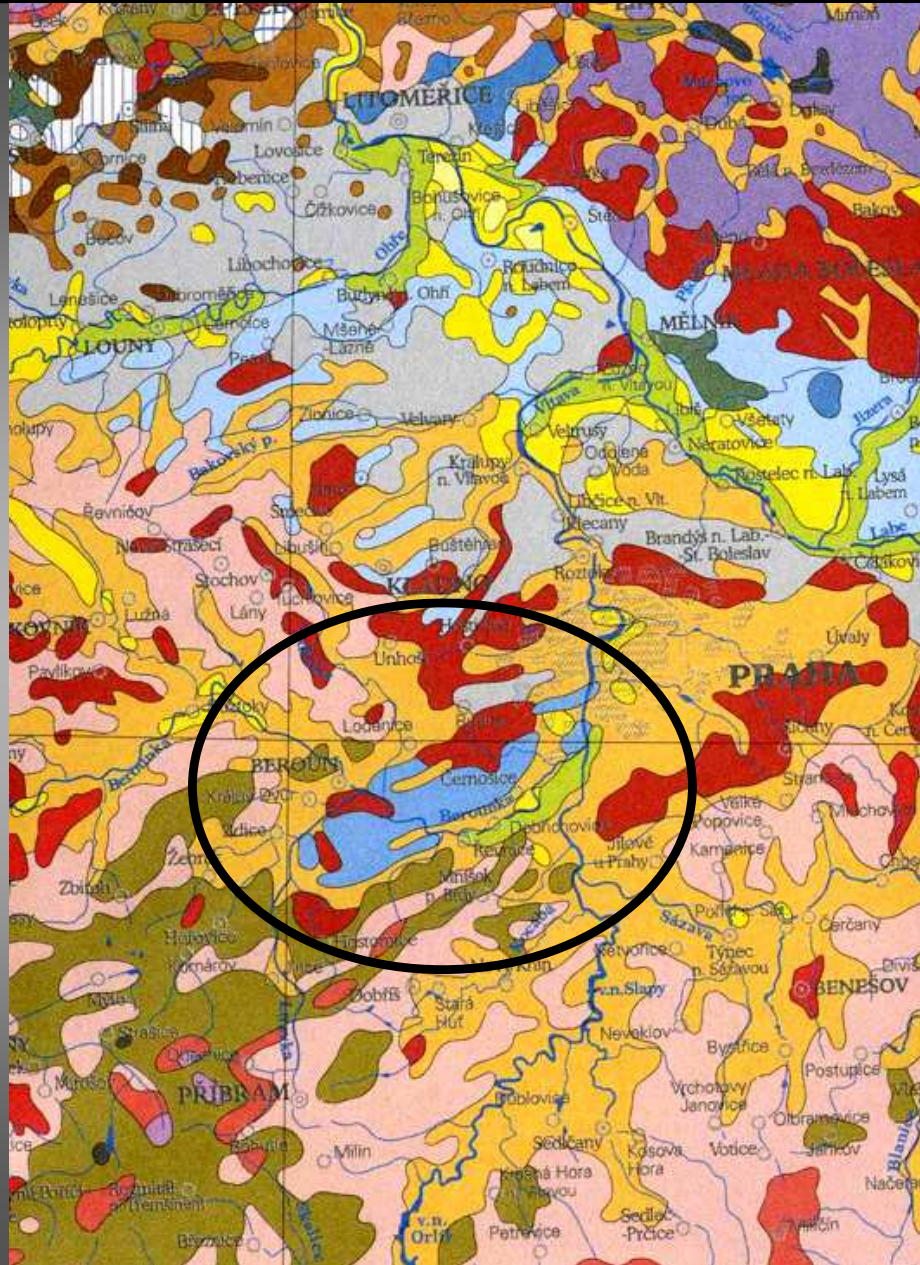
Cca₂ – rozpukaná (zkrasovaná) vápenná hornina

RZm – modální : O – Ahk – Crk – Rk

RZk – kambická :
– Crk - Rk

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

4. PR – PARARENDZINA

Diagnostika: Půdy s Ah nebo Am, vývoj ze zvětralin karbonáto-silikátových hornin. Mělké skeletovité půdy lehké až středně těžké. Obsah skeletu – značně proměnlivý (např. slíny + váté Ca-písky – skelet chybí).

Pedogenetický proces: Vnitropūd. zvětr. + humifikace.

Půdní profil: Ah nebo Am, přechod do Ck. Většinou hlubší než rendziny, dostatek živin, někdy zhoršená propustnost. Přechod ke KA - tvorba Bv.

Půdotvorný substrát: Váp. nebo slín. pískovce (s břidlicí), slepen., brekcie, štěrky + písky, fylity

Chemismus + fyz. vlastn: Humus - nižší kvalita, nízký obsah. Karbonáty - v celém profilu, příp. ve sp. - neutrální. V - příznivé. Silná skeletovitost – v

Výskyt: Karbon.-silikát. hor., křída + flyš (zpevněný reliéf členitější, (plošiny tvořené opukami), někdy zřídka vrchoviny. Původ. rostlinstvo – teplomil.

Využití: zemědělsky horší půdy.

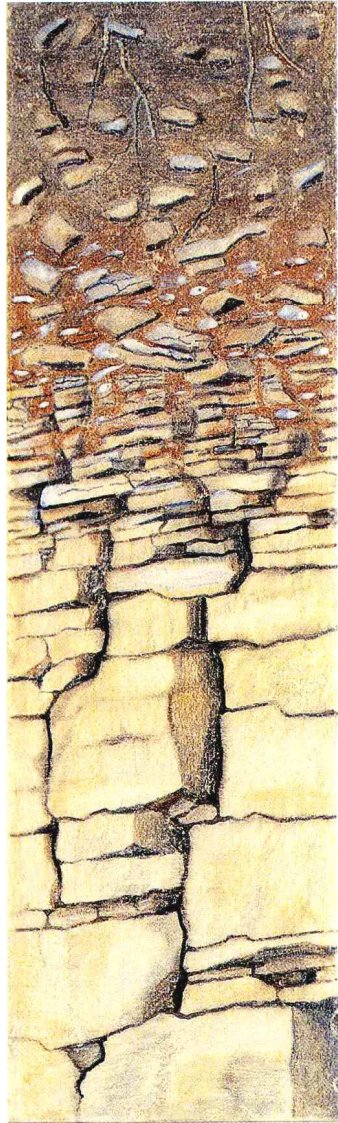
pararendzina
(pestré vrstvy)

pararendzina
(spraš)

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Pararendzina hnědá na opuce

A – šedohnědá jílovitohlinitá skeletovitá zemina hrudkovité struktury, ulehlá

Bv – rezivohnědá jílovitá, silně skeletovitá zemina polyedrické struktury, tuhá

B/C – hrubě skeletovitý deskovitý rozpad horniny s výplní jílovitohlinité tuhé zeminy

Cca – slabě navětralá vápnnitá hornina s hrubě lavicovitou odlučností

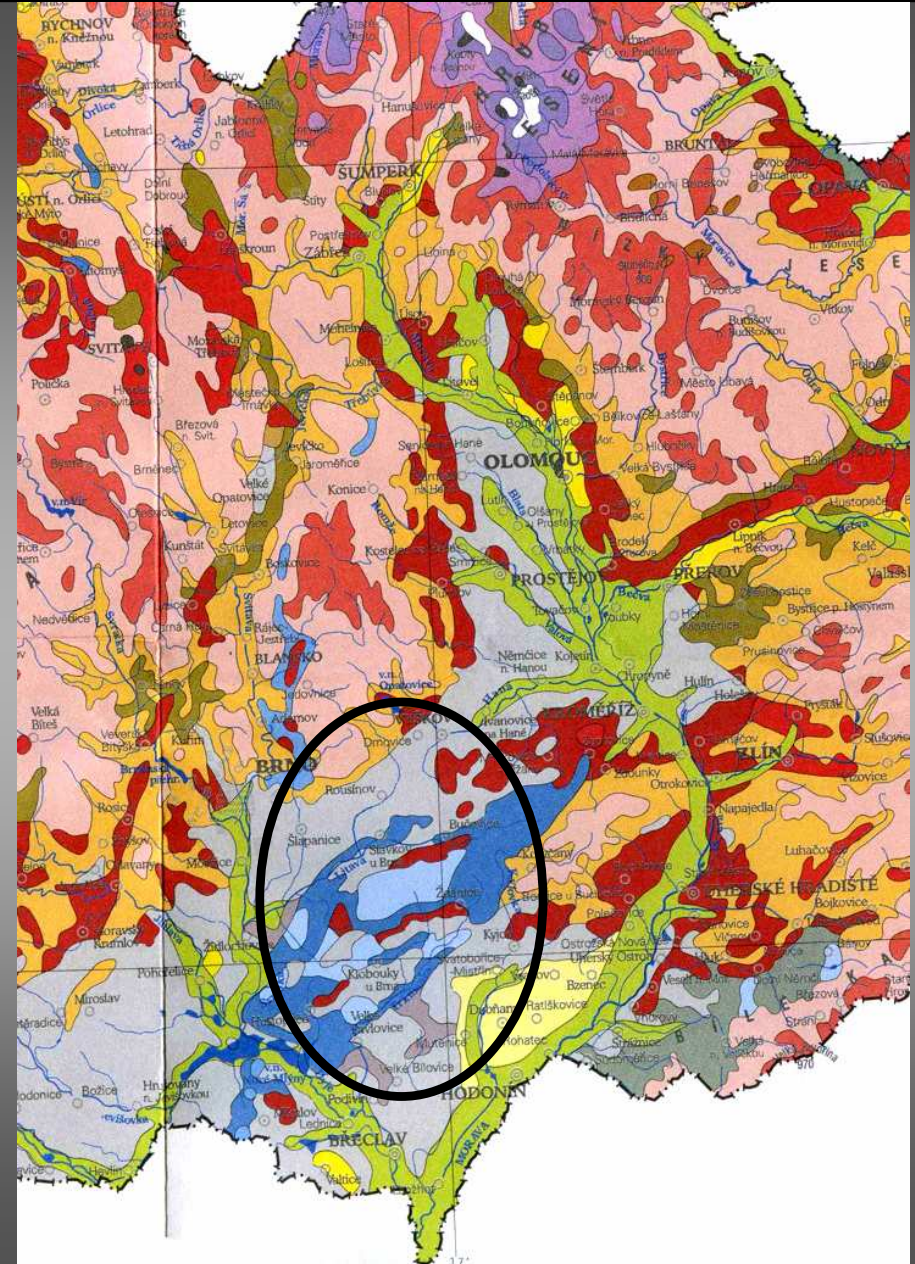
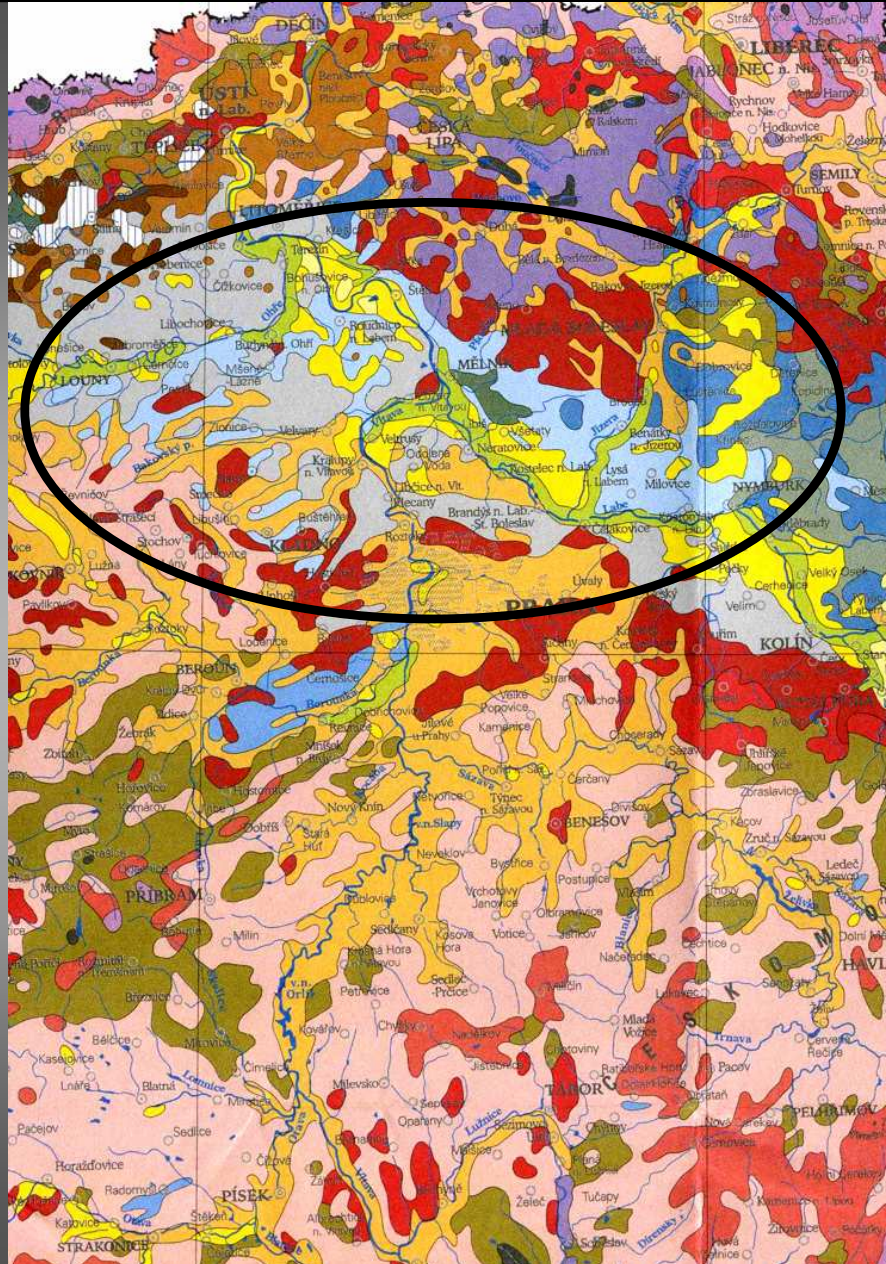
PRm – modální : O – Ahk – Ah/Ck – Ck

PRk – kambická : O – Amk – (Am) Bv – Ck

(c) Dr. S. Pätzold

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

B. REGOSOLY

- vznik z nezpev. sedim. - písky + štěrkopísky (= **arenosoly**), ale i jiné substráty, např. jílovité. Absence Bv. Přítomny pouze horizonty akumulace OL, tj. O – Ah.

5. RG – REGOZEM

Diagnostika: Mladé půdy, A - nasedá přímo na nezpev. substráty (kromě aluv. sedim. = FL), či nezpev. sutě.

Pedogenetický proces: Slabá humifikace, probíhá v kultivací ovlivněné části půdního profilu.

Půdní profil: A, nejč. Ah přímo nasedá C. Půda – velmi lehká, písčitá. Krátká doba pedogeneze.

Půdotvorný substrát: Minerálně chudý: naváté písky, štěrkové písky říčních teras, případně jílovité horniny.

Chemismus + fyz. vlastn.: Humus – málo, nízká kvalita, pH - slabě kys. až kyselá, V - špatné. Fyzik. vlastn.

nepříznivé - vysychání, někdy eroze (vodní + větrná)

Výskyt: Malé plochy, hlavně nížiny (písčité duny, mladé sutě). Původ. rostlinný kryt - chudé borové lesy.

Využití: půdy s nejnižší přirozenou úrodností.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Arenosol na navátém písku

A – žlutošedá písčité zemina elementární struktury, kyprá

C – nažloutlý sypký písek s ojedinělými oblázky ve spodní části horizontu

RGm – modrý regozem

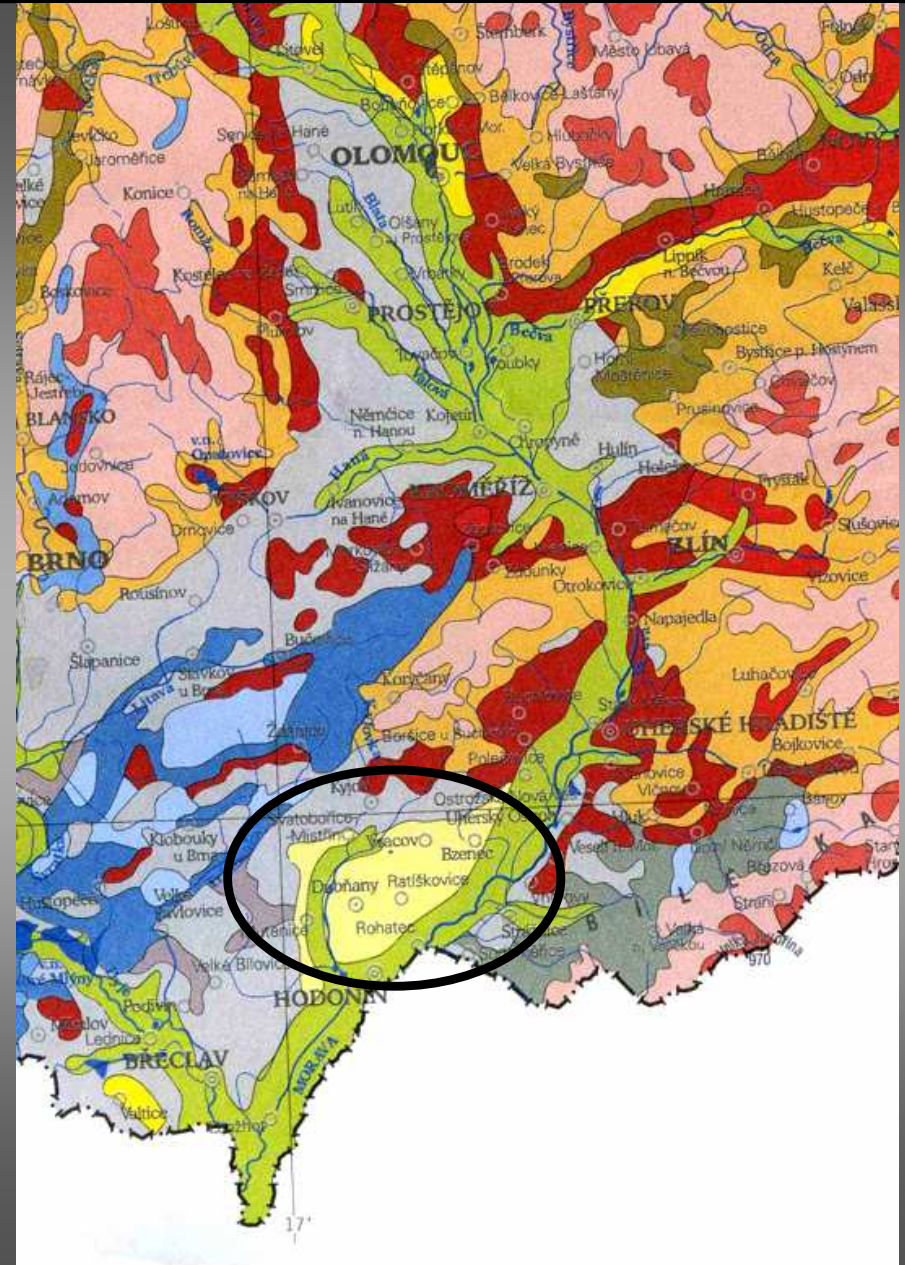
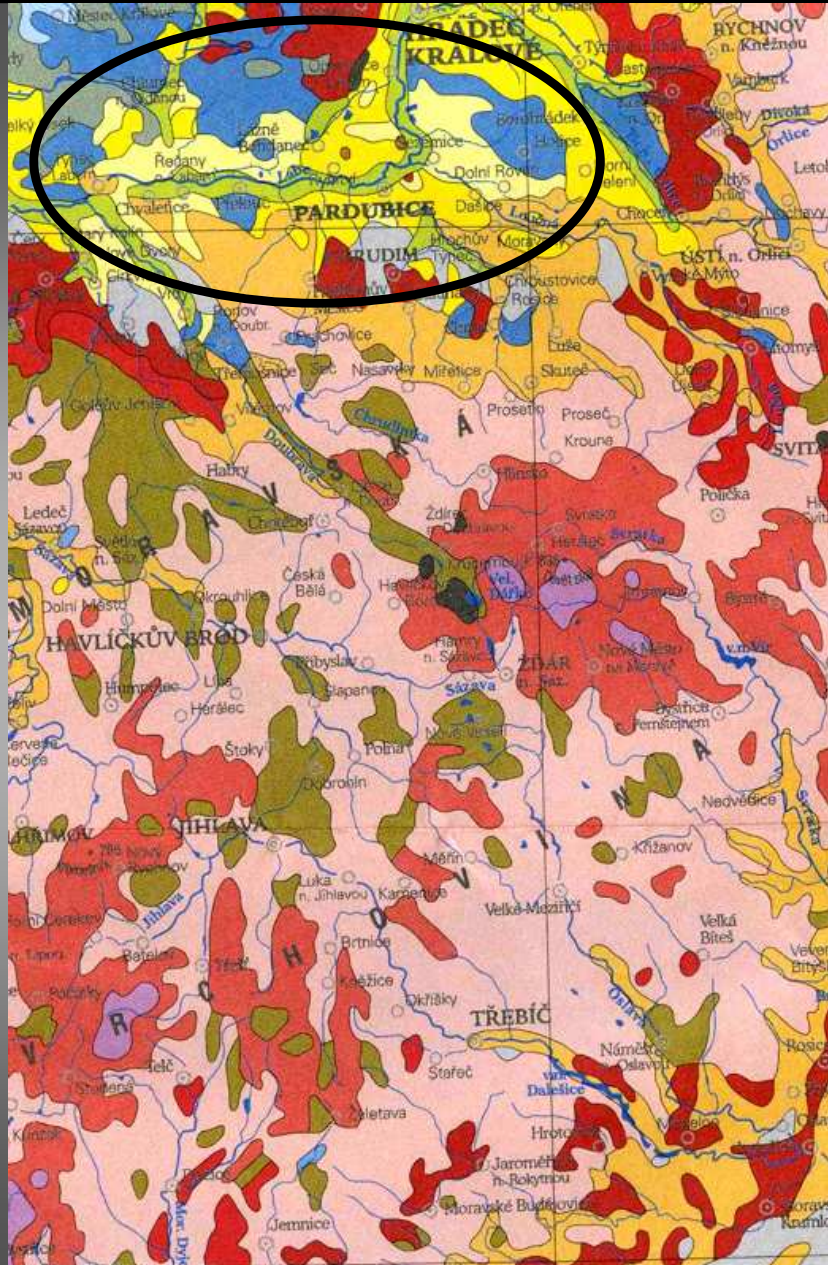
RGc – karbo

regozem
eutrofni

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

C. FLUVISOLY

- bez výrazných diagnostických horizontů kromě horizontů akumulace OL: O – Ah.
Fluvické diagnostické znaky - vznik periodickým usazováním sedimentů.
Důsledkem je nepravidelné uložení OL v Ah, příp. zvýšené množství humusu (> 0,3 %) do hloubky 0,6 m, někdy i zvrstvení půdního profilu.

6. FL – FUVIZEM

Diagnostika: Vznik na mladých fluviál. sedim. Občasně nebo každoročně zaplavovány povod. vodou. Rychlost proudění - proměnlivá → zrnitost + složení sedimentů + obsah humusu – kolísající i na malé vzdálenosti. Hladina podzemní vody kolísá, proměnlivá i rychlost jejího pohybu.

Pedogenetický proces: Humifikace + akumul. (period).

Půdní profil: A – nevýrazný, pak M, barva profilu hnědá (hnědošedá). Obsah humusu střední, zasahuje hluboko.

Půdotvorný substrát: Mladé fluviální sedim. (nivy řek + větších potoků).

Chemismus + fyz. vlastn.: Složení humusu příznivé, pH - slabě kyselá až neutrální, V - dobré (těžší půdy). Fyzik. vlastn. - ve svrchní části profilu příznivé.

Výskyt: Všeob. rozšíř., hlavně nížiny - aluvia občasně nebo každoročně zaplavovaná, aluvia trvale zamokřená nebo vlhká. Původ. porosty – lužní lesy.

Využití: Luční porosty (středně těžké půdy), orná půda.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

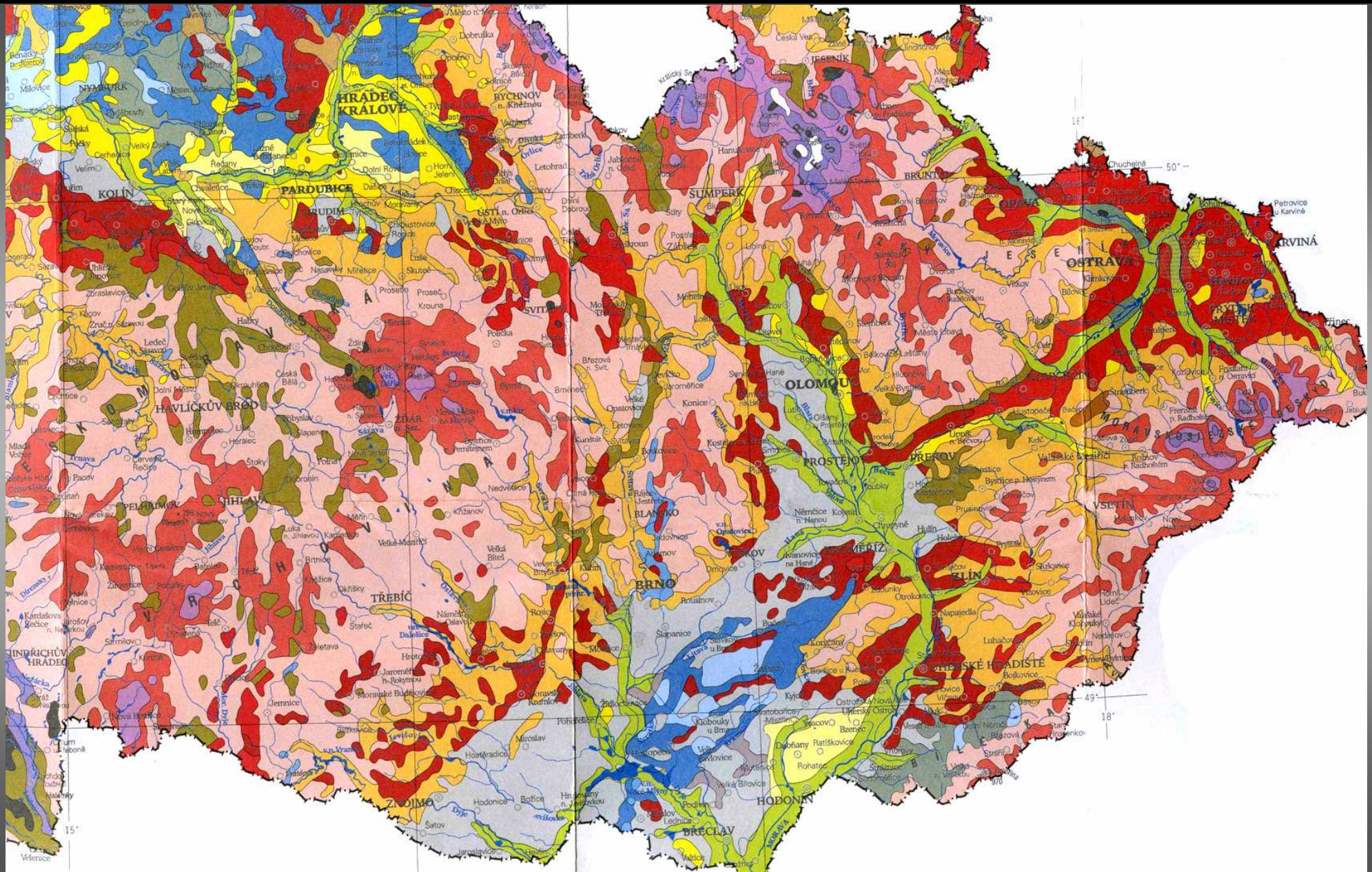
Nivní půda glejová na nivní uloženině

F
F
F
M

- Ap – šedohnědá hlinitá zemina drobtové struktury, drobivá
- A/C – hnědá hlinitá zemina polyedrické struktury, soudržná; ojedinělé rezivé bročky
- CG₁ – světle hnědá, modrošedě mramorovaná hlinitá zemina, hrubě polyedrické struktury, soudržná; hojně rezivé železité bročky a skvrny
- CG₂ – modrošedá hlinitá zemina s náznaky prizmatické struktury, tuhá, za vlhka mazlavá

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

7. KO – KOLUVIZEM

Diagnostika: Vznik akumulací erozních sedimentů se zvýšeným obsahem humusu (odpovídá Ah n Ap). Humózní materiál – většinou splaven se svahů a uložen na jejich bázi, v depresích či údolích. Též možnost eroze a uložení větrem. Mocnost akumulovaného horizontu 0,25 m. Většinou úrodné půdy, dostatek živin.

Výskyt: Dosud nebyly mapovány

KOm – modální : O – Azx – D

**koluvizem
glejová**

**koluvizem
karbonátová**

**koluvizem
karbonátová**

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

D. VERTISO

- vertické zna
ploch u těžky

8. SM – SMC

Diagnostika:

bobtnání + s

Pedogenetic

povrchu; výr

Půdní profil:

plochy. As -

nápadný váp

Půdotvorný s

Chemismus

Výskyt: Pouz

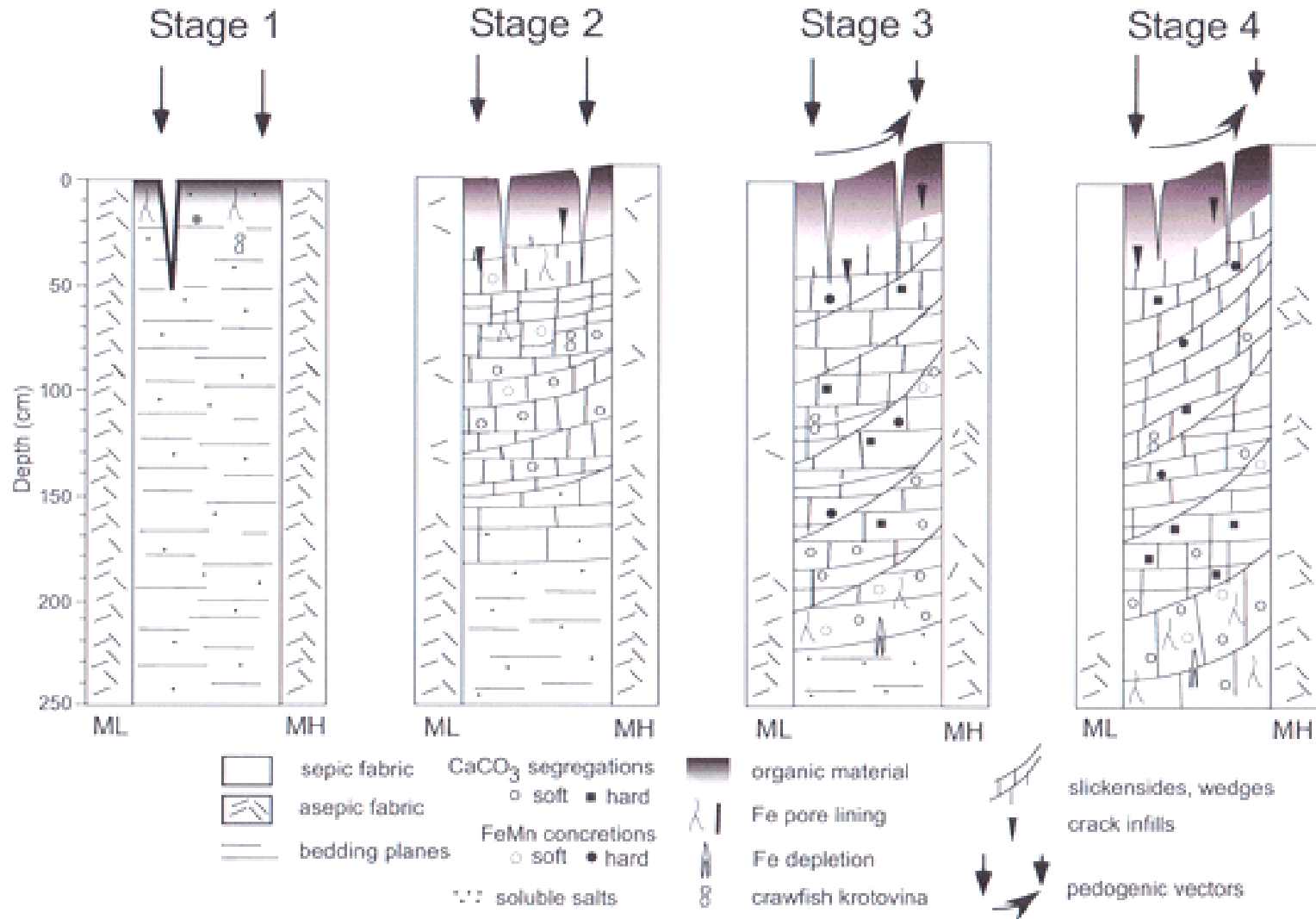
Morava = ne

(nástup po p

zvlněný, s os

Využití: zeme

Vertisol Chronosequence of a Lake Charles Soil, Coastal Plain of Texas

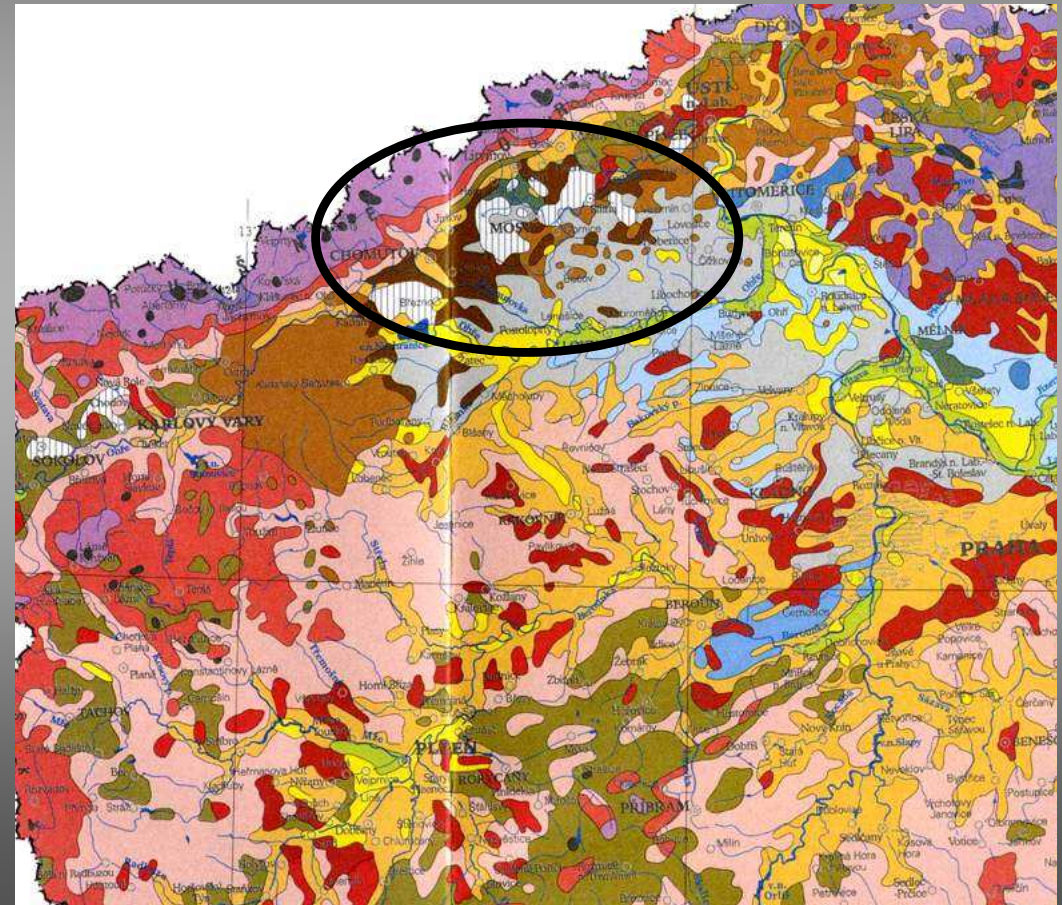
1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Smonice na vápnitém jílu

- Ap – tmavošedá jílovitá zemina při povrchu
krupnaté, hlouběji polyedrické až slité
struktury, velmi tuhá
- A – leskle černošedá jílovitá zemina hrubě
prizmatické až slité struktury, velmi tuhá;
typické kolmé a šikmé trhliny v zemině
- A/C – leskle šedá jílovitá zemina hrubě
prizmatické až slité struktury, velmi tuhá;
typické kolmé a šikmé trhliny v zemině
- Cca – okrově žlutý jíl s bílými hnězdy uhlíčitane
vápenatého, slité struktury, velmi tuhý
- C – žlutookrový jíl

SMm – modální : As – As / Ck – Ck

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

E. ČERNOSOLY

- mocným Ac s drobtovitou až zrnitou strukturou, vývoj z karbonátových substrátů.

9. CE – ČERNOZEM

Diagnostika: Ac, tmavý, kyprý, drobtovitý; Ac – reliktní - vznik v sušších, kontinentálních podmínkách - hromadění humusu pod stepní a lesostepní, (travní vegetací). CE - středně těžké, bez skeletu, vyšší až vysoký obsah kvalitního humusu.

Pedogenetický proces: Intenzivní humifikace ve stepním klimatu pod stepní vegetací.

Půdní profil: Ac - mocný (> 0,3 m, obvykle 60-80 cm), tmavý, nasedající přímo na C (obvykle Ck).

Půdotvorný substrát: Spraše, písčité spraše a slíny, vápnité terciérní jíly nebo vápnité písky.

Chemismus + fyz. vlasn.: Ac: V - nasycený, 2,0 – 4,5 % humusu, biologicky aktivní; pH - neutrální, fyzik. vlastn. velmi příznivé.

Výskyt: Nejsušší a nejteplejší oblasti, lesní porosty - nedostatek vody; do 300 m n.m. Terén - rovinatý, místy (jižní Morava) i pahorkatiny či vrchoviny.

Využití: Orná půda, vlivem suchého klimatu - vysychání

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Černozeň (typická) na spraši

- Ap – tmavošedá hlinitá zemina výrazně drobtové struktury, drobná
- A – tmavošedá hlinitá zemina krupnaté struktury, soudržná
- A/Cca – plavošedá hlinitá zemina, slabě vápnitá, polyedrické struktury, soudržná; žilky uhličitane vápenatého, krotoviny
- Cca – plavá vápnitá spraš; hojně žilky uhličitane vápenatého, krotoviny

CEm

CEI

CEx

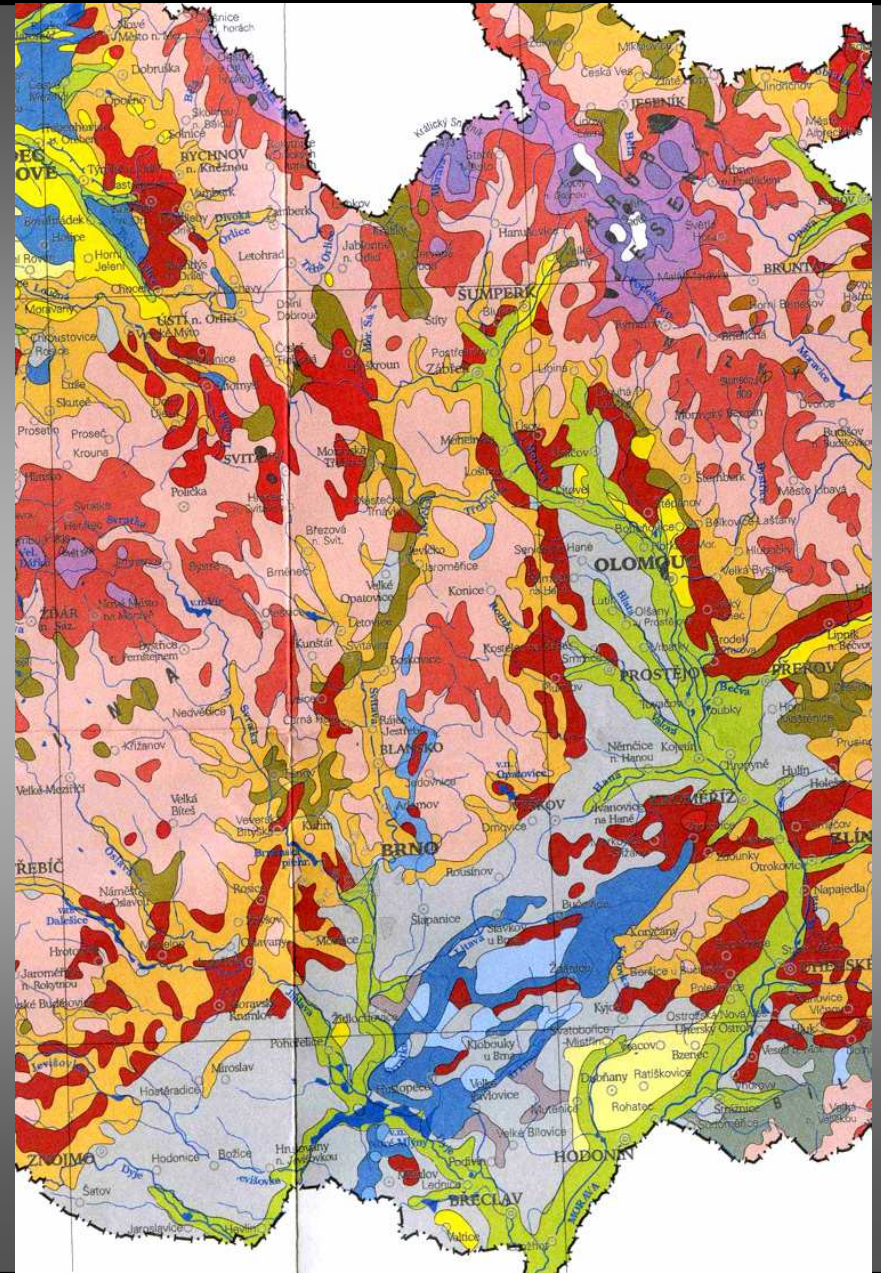
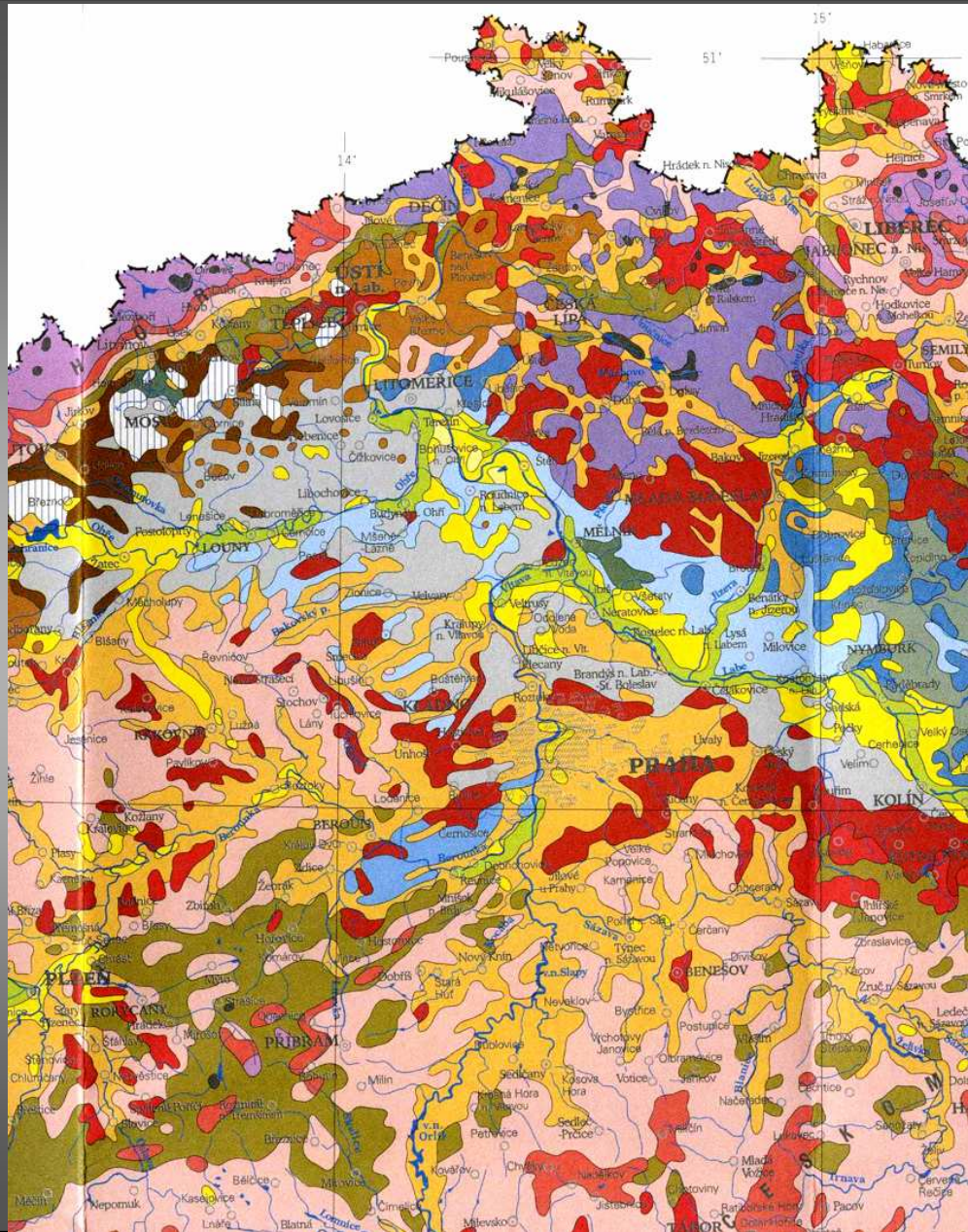
CEb

Černozeň lužní na slínovci

- Ap – leskle černošedá jílovitá zemina polyedrické struktury, tuhá
- A – leskle černošedá jílovitá zemina hrubě prizmatické struktury, velmi tuhá; ojedinělé rezivé železité bročky
- A/Cg – bělošedá, rezivožlutě skvrnitá jílovitá zemina hrubě prizmatické struktury, velmi tuhá; výskyt rezivých železitých broček
- Cca – bělošedý jílovitý silně vápnitý rozpad slínovce

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

10. CC – ČERNICE

Diagnostika: Semihydrom., Acn > 0,3 m. Vývoj v oblas. CE (sorpčně nasycené těžké substráty). Více humusu než okolní CE + redoximorf. znaky v Acn (bročky) a v substrátu (skvrnitost).

Pedogenetický proces: Intenz. humifikace (před odvodn. - zrašelinělý humus), spodina - glejový proces. Neodvodněné půdy - provlhlost celého profilu.

Půdní profil: Acn (Acg) - tmavý (mnoho dm), přechod do vápnatého C, až Cg.

Půdotvorný substrát: Silně vápnaté nivní ulož., zvětr. slínovců, nízké písč. terasy (hlad. podz. vody – vysoko).

Chemismus + fyz. vlastn.: Množství živin, příznivá struktura, V – nasycený; pH - neutrální až slabě zásad. (karbonáty). Fyzik. vlastn. dobré (pouze povrch)

Výskyt: Deprese + staré nivy (bez záplav) - lužní lesy v nejteplejší oblasti (hlavně jižní Morava).

Využití: Pokud odvodněny, pak velmi úrodné.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Černice na deluviofluviální uloženině

Apca – tmavošedá jílovitohlinitá zemina drobtovité struktury, vápnitá, soudržná; ojedinělé rezivé železité bročky

Aca – tmavošedá jílovitohlinitá zemina polyedrické struktury, vápnitá, tuhá; ojedinělé rezivé železité bročky

A/CGca – šedá zemina se žlutošedými pruhy, jílovitohlinitá, prizmatické struktury, vápnitá, tuhá; rezivé železité bročky

CGca – žlutošedá zemina s modrošedými pruhy, jílovitohlinitá, prizmatické struktury, vápnitá, velmi tuhá, rezivé železité bročky a skvrny

Černice na terasovém písku

Ap – tmavošedá hlinitopísčítá zemina s náznaky drobtové struktury, drobná

A – tmavošedá hlinitopísčítá zemina se slabými náznaky polyedrické struktury, kyprá (poněkud tužší než předešlá); ojedinělé rezivé železité bročky

A/CG – šedá zemina s bělošedými pruhy, písčítá, se slabými náznaky polyedrické struktury, soudržná; ojedinělé rezivé železité bročky

CG – nažloutlý, slabě zajištěný ulehlý písek s ojedinělými oblázky

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

F. LUVISOLY

- ilimerizace (lessivace) - translokace + akumulace koloidních jílovitých částic, některých volných seskvioxidů a podílu OL; průsakový typ vodního režimu; tvorba luvického horizontu Bt s povlaky koloidů na povrchu pedů. Diagnostický horizont > 0,15 m. Přítomnost Ev, nebo výrazněji vysvětleného EI. V v Bt > 30 %. Ilimerizace – v půdách s dostatečným množstvím hlinitých částic (např. sprašové či polygenetické hlíny); teplejší klimatické podmínky.

11. SE – ŠEDOZEM

Diagnostika: Šedý Bth s černohnědými (splavený humus) povlaky pedů; lokálně při okraji CE. SE - klima - ve srovnání s CE poněkud chladnější, ale zejména vlhčí.

Pedogenetický proces: Humifikace + výrazná ilimerizace.

Půdní profil: Am > 0,3 m, vznik degradací Ac. Ame (příp. mírně vysvětlený Ev - lístkovitá struktura + poprašky H_2SiO_3 na povrchu strukturních elementů); přechod do mocného iluviálního Bth (jílnaté částice + humusem). Ck - hluboko.

Půdotvorný substrát: Výhradně spraše.

Chemismus + fyz. vlastn.: Sorpčně nasycené, pH - mírně kyselé.

Výskyt: Jen nejteplejší oblasti - Královéhradecko, Haná. Obvykle 200-300 m n.m.

Využití: zemědělsky hodnotné půdy.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

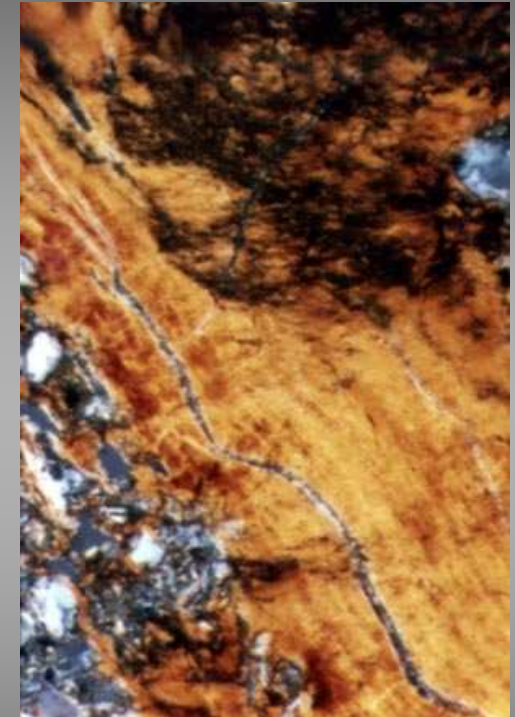
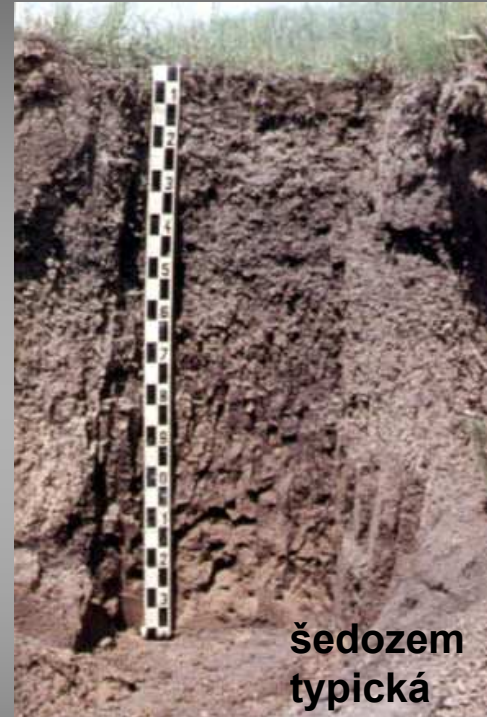
Šedozem na spraši

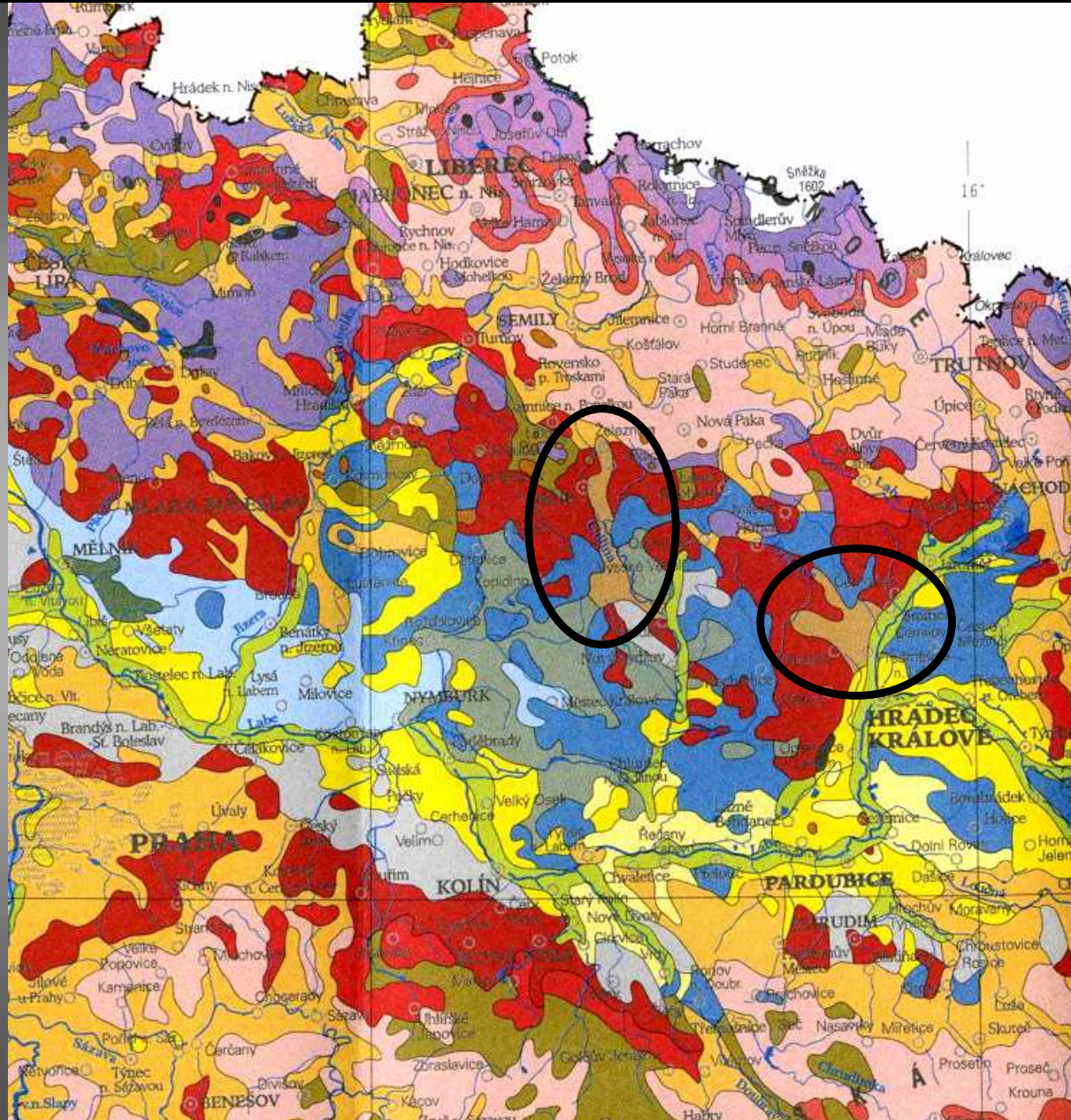
- Ap – šedá hlinitá zemina drobtové a práškovité struktury, drobná
- Ae – šedá hlinitá zemina (světlejší než předešlá) lístkovité struktury, drobná; bílé poprašky na strukturních částicích
- At – tmavošedá hlinitá zemina polyedrické struktury, soudržná, výrazné bílé poprašky a povlaky koloidů na strukturních částicích
- Bt – tmavohnědá hlinitá zemina kostečkové struktury, soudržná; povlaky humusu a koloidů na strukturních částicích
- B/C – hnědá hlinitá zemina prizmatické struktury, tuhá; jednotlivé náteky humusu a koloidů na strukturních částicích
- Cca – plavá vápnitá spraš s hojnými žilkami uhličitanu vápenatého

SEm – modální : Ame – (Ev) – Bth – Ck

SEI – luvická : Ame – A Evl – Bth – Ck

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

12. HN – HNĚDOZEM

Diagnostika: Hnědý luvický Bv, přechod do rezavě hnědého Bt. HN - nejčastěji středně těžké - těžké.

Pedogenetický proces: Illimerizace - HN < LU.

Půdní profil: Mul (moder) + Ah; Ev (bez destičkovité nebo lístkovité struktury); Luvický Bv (výrazné hnědé povlaky pedů - hloubka 30–50 cm), přechod do rezavě hnědého Bt; C (Ck, Cg). Horizonty - odlišeny zbarvením, zrnitostí skladbou, strukturou (iluviální horizont – polyedrická, kostková, prizmatická).

Půdotvorný substrát: Spraš, spraš. hl., polygen. hlína.

Chemismus + fyz. vlastn.: Obsah humusu nižší než u CE, složení příznivé. Bt - sorpčně nasycený, V Ev někdy < 50 %; pH - slabě kyselá, fyzik. vlastn. příznivé.

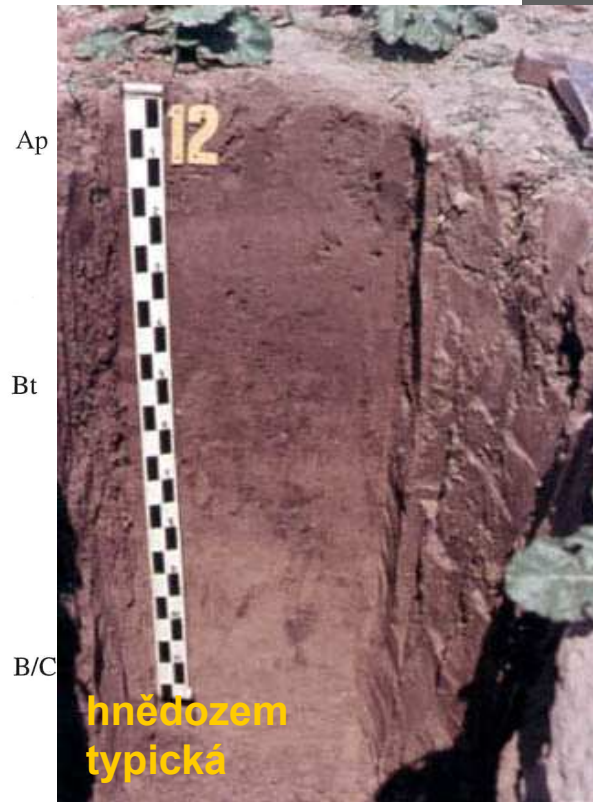
Výskyt: Nížiny, pahorkatiny, do cca. 400 m n. m.; především rovinatý terén. Původ. společenstva – doubravy, habrové doubravy, bukové doubravy.

Využití: Zemědělství, méně náchyl. k vysych. než CE.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Hnědozem (typická) na spraši

Cca – plavá vápnitá spraš; hojné žilky uhličitanu vápenatého, cicváry

Hnědozem oglejená na sprašové hlíně

Ap – šedohnědá hlinitá zemina hrudkovité struktury, ulehlá

Btg – hnědá zemina s šedými jazyky, jílovitohlinitá, kostkové struktury, tuhá; povlaky koloidů na strukturních částicích

B/Cg – světle hnědá zemina s šedými jazyky, jílovitohlinitá, prizmatické struktury, tuhá; náteky koloidů na strukturních částicích, rezivé železitě bročky

C – žlutohnědá jílovitohlinitá sprašová hlína; rezivé železitě bročky, tmavé Fe-Mn povlaky ve svrchní části horizontu

H
B
T
E
T
I

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Hnědozem illimerizovaná na spraši

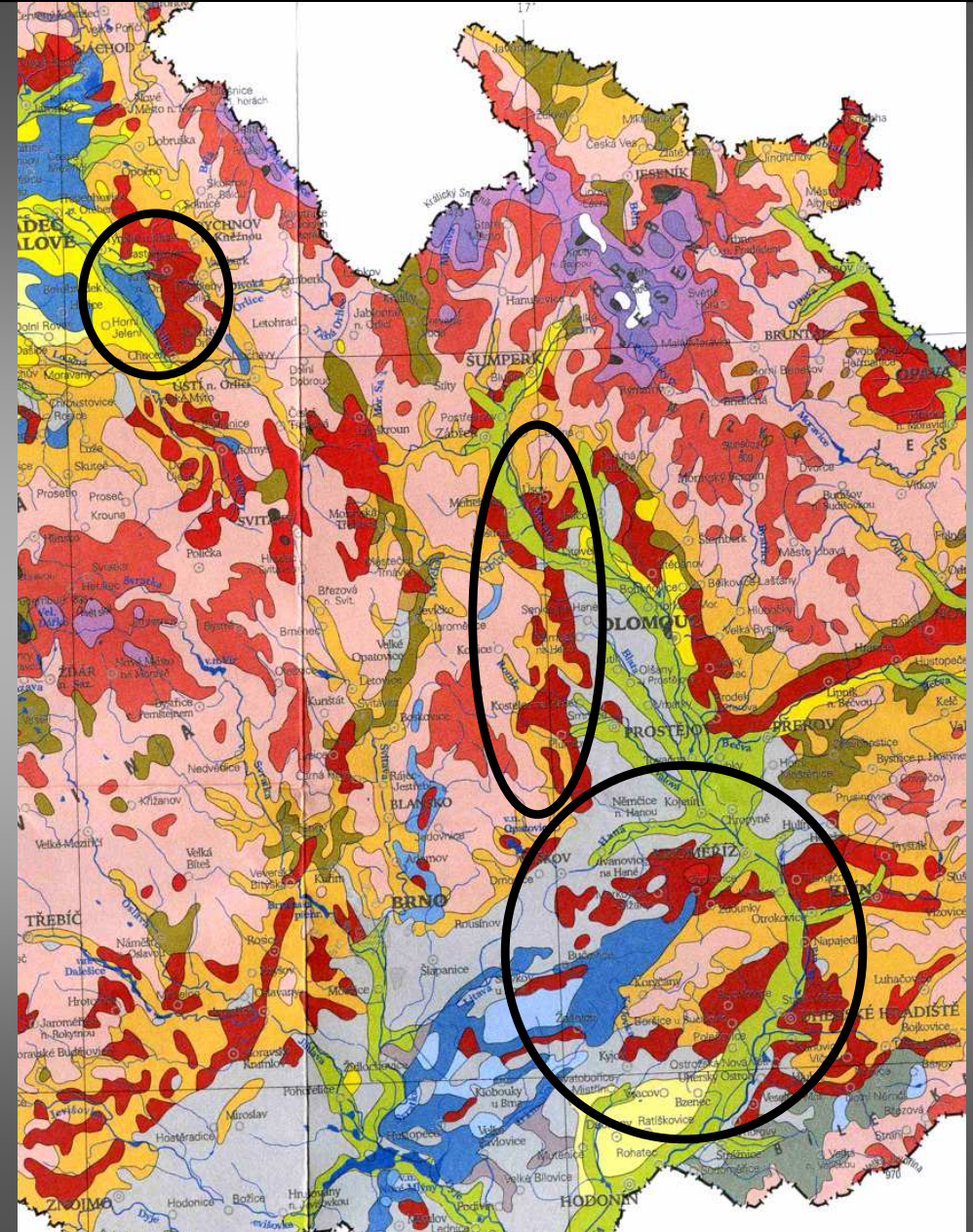
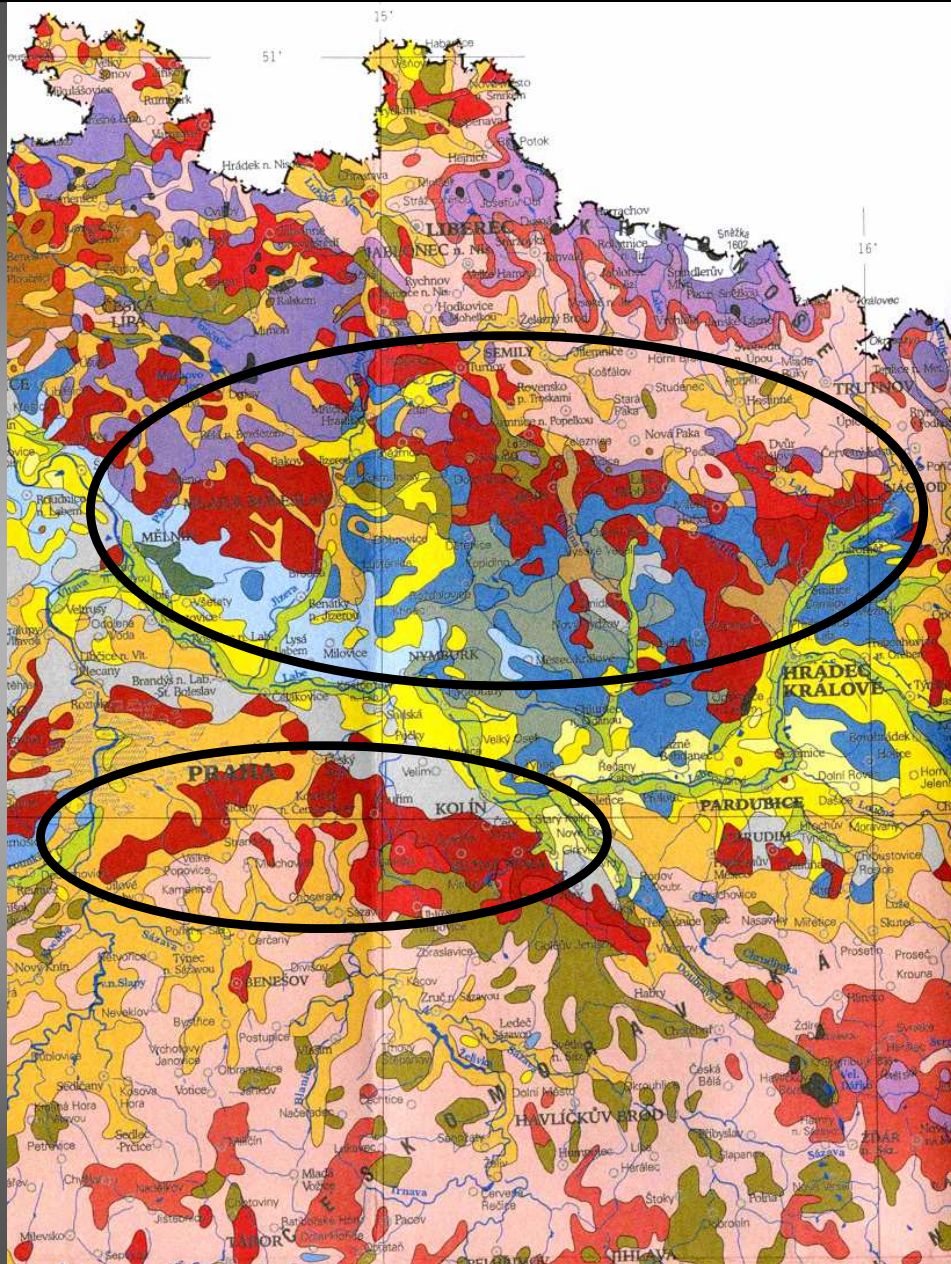

- Ap** – hnědošedá hlinitá zemina práškovité a hrudkovité struktury, ulehlá
- E** – světle plavohnědá hlinitá zemina lístkovité struktury, drobnivá; bílé poprašky na strukturních částicích
- Bt** – hnědá jílovitohlinitá zemina kostečkové struktury, soudržná; povlaky koloidů na strukturních částicích
- B/C** – světle hnědá jílovitohlinitá zemina prizmatické struktury, tuhá; náteky koloidů na strukturních částicích
- Cca** – plavá vápnitá spraš; hojně žilky uhličitane vápenatého

hnědozem luvická

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

13. LU – LUVIZEM

Diagnostika: Albický El; Luvický Bt - ulehlý, hlinitý až jílovitohlinitý; oglejení, (bročky, hodně v El). Bročky + bělošedé jazyky = občasné zamokření. Hlubší horizonty – tmavé povlaky Fe + Mn; Středně těžké až těžší půdy, řidčeji lehčí.

Pedogenetický proces: Výrazná illimerizace.

Půdní profil: Moder (mulový až morový); pod Ah (pouze několik cm) - albický El (plavý, výrazná destič. až lístk. strukt. (až několik dm). Přejod (jazyk. záteky) do rezivohnědého Btd (vysvětlené povrchy pedů, střídání s pedy s hnědými argilany). Povrch strukturních agregátů - matně lesklý. Bt – pozvolný přechod hluboko do substrátu. Struktura - zřetelně kostkovitá až prizmatická.

Půdotvorný substrát: Sprašové + polygenetické hlíny, někdy i lehčí substráty.

Chemismus + fyz. vlastn.: V v Bt - obvykle V >50 %. El – někdy výraz. acidif., V až cca 30 %. Obsah humusu střední, kvalita méně příznivá; pH – kyselá, fyzik. vlastn. zvláště v Bt - nepříznivé (malé provzdušnění).

Výskyt: Rovinatý terén nížin + pahorkatiny + málo členité vrchoviny (do ± 600 m n.m.). Původ. spol. - bukové doubravy, dubové bučiny až jedlové bučiny.

Využití: Nižší kvalita než CE, SE a HN; výhoda = hloubka + nízká skeletovitost.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Illimerizovaná půda (typická)

Ap

E

E+H

Bt

B/C

C

luvizem typická (prachovice)

Bt – rezivohnědá zemina s ojedinělými bělošedými jazyky, jílovitohlinitá, polyedrické struktury, tuhá; povlaky koloidů na strukturních částicích, jednotlivé rezivé železité bročky

B/C – světle rezivohnědá jílovitohlinitá zemina prizmatické struktury, tuhá; náteky koloidů na strukturních částicích, ojedinělé rezivé železité bročky

C – žlutohnědá jílovitohlinitá sprašová hlína s ojedinělými rezivými železitými bročky a tmavými Fe-Mn povlaky ve svrchní části horizontu

Illimerizovaná půda oglejená na sprašové hlíně

Ap

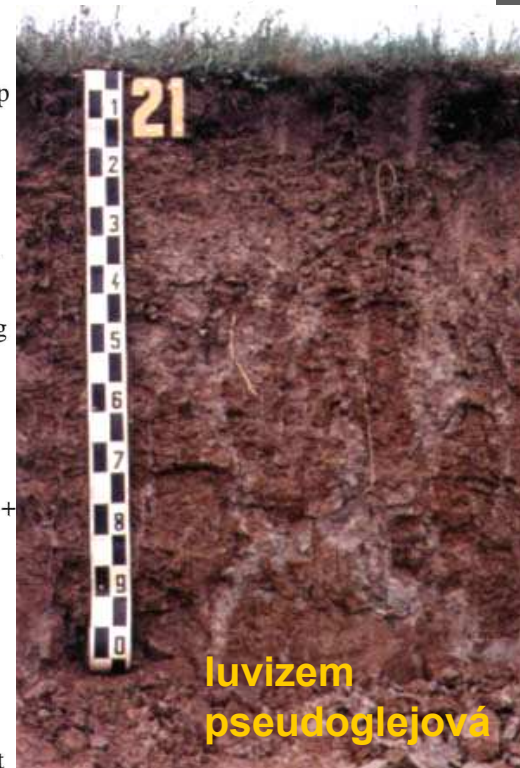
Eg

E+

Bt

B/C

C

luvizem pseudoglejová

Bt – světle rezivohnědá zemina s bělošedými jazyky, jílovitohlinitá, polyedrické struktury, tuhá; povlaky koloidů na strukturních částicích, jednotlivé rezivé železité bročky

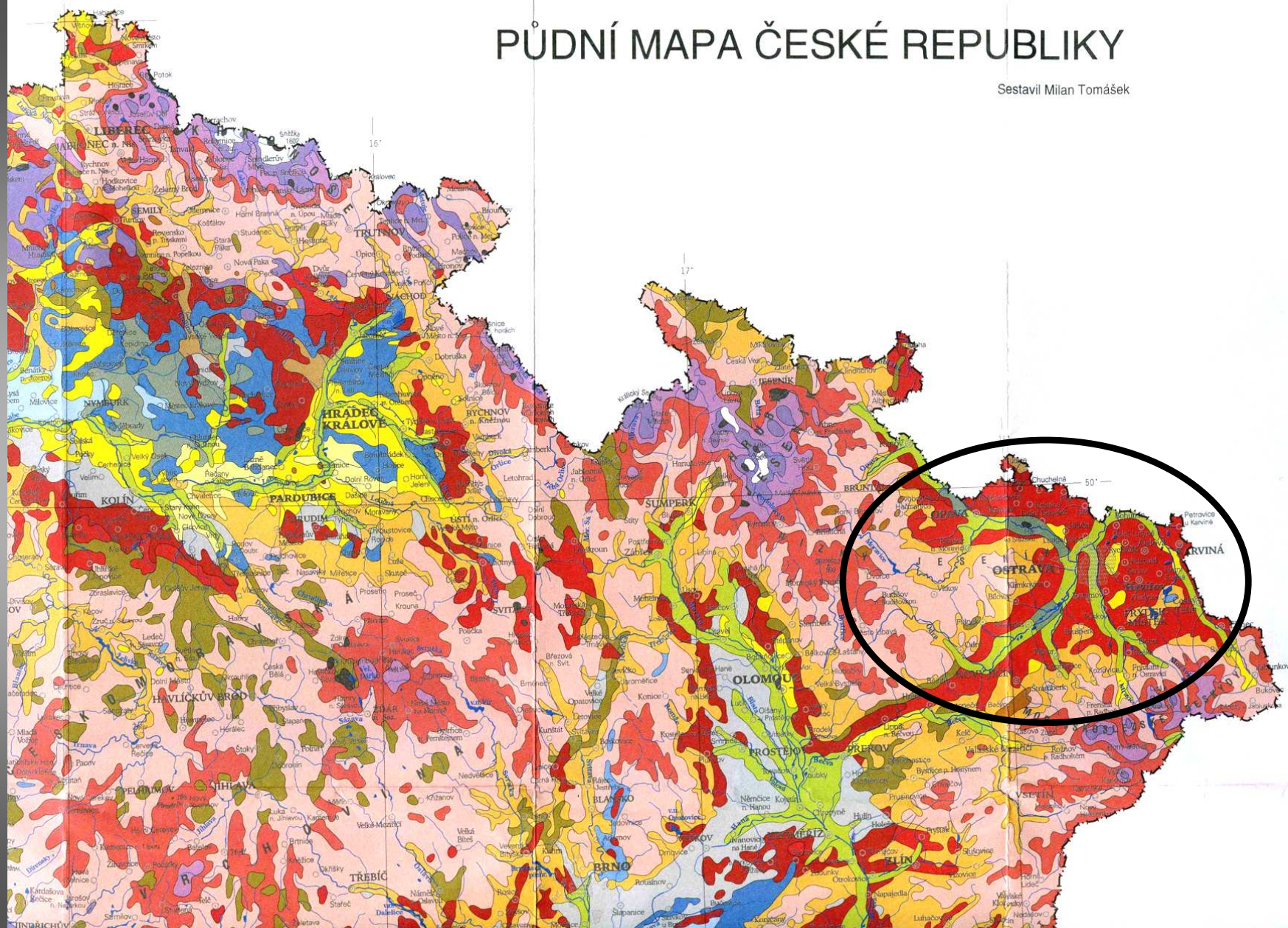
B/C – světle rezivohnědá zemina s bělošedými jazyky, jílovitohlinitá, prizmatické struktury, tuhá; rezivé železité bročky, náteky koloidů na strukturních částicích

C – žlutohnědá jílovitohlinitá sprašová hlína; rezivé železité bročky, tmavé Fe-Mn povlaky ve svrchní části horizontu

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

PŮDNÍ MAPA ČESKÉ REPUBLIKY

Sestavil Milan Tomášek

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

G. KAMBISOLY

- převaha braunifikace. Oxidické zvětrávání prvotních minerálů s Fe^{2+} - uvolnění seskvioxidů (Fe_2O_3 , Al_2O_3) + tvorba jílových minerálů. Hnědé zbarvení – amorfní oxidy a hydroxidy Fe + komplexy bohaté Fe (difúzně rozptýleny po povrchu půdních elementů) → kambický horizont Bv u KA, nebo pelický horizont Bp u PE.

Braunifikace - typická pro svahoviny vzniklé z přemístěných zvětralín pevných či zpevněných hornin nebo jiných substrátů (hlin. písky, štěrkopísky)

14. KA – KAMBIZEM

Diagnostika: Braunifikovaný až rezivohnědý Bv; KA - zpravidla mělký, skeletovitý. Zrnitostní složení - závislost matečné hornině, lehké (pískovec, žula), středně těžké (čedič, svor, některé ruly), nebo těžké (většina břidlic a lupky).

Pedogenetický proces: Intenzivní vnitropůdní zvětrávání – mladé půdy, v méně členitých terénech → HN, LU, PZ apod.

Půdní profil: O-Ah mělký (běžný Ah, ale i Am, Au i Aa), pod ním hnědě až rezivohnědě zbarvená poloha s intenzivním vnitropůdním zvětráváním. Absence argilanů v Bv. Pod Bv - horizont C (většinou světleji zbarven).

Půdotvorný substrát: Žuly, ruly, svory, fylity, čediče, pískovce, břidlice, lupky, odvápněné opuky, terasové písky a štěrky...).

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Chemismus + fyz. vlastn.: Humus – méně kvalitní, pH slabě kyselá až kyselá. Obsah humusu kolísá (vyšší - hnědé půdy na těžších nebo bazických substrátech). Sorpční a fyzik. vlast. proměnlivé (závisí na zrnit. složení). Podle V v horizontu Bv se KA člení na eubazické ($V > 50 \%$), mesobazické ($V 50 - 20 \%$) a oligobazické ($V < 20 \%$).

Výskyt: Rozsáhlá území, značně rozdílné klimatické podmínky, rozdílné půdotvorné substráty, nejvíce 450-800 m. n.m. Členitý terén, od teplých pahorkatin až po vrchoviny a dolní okraje hornatin, méně rovinatý terén (terasové písky a štěrky). Pův. spol. - listnaté a smíšené lesy (dubem + bukem v různém poměru zastoupení), přiměs jedle + smrku.

Využití: Střední až nižší kvalita díky malé mocnosti půdního profilu, časté skeletovitosti a výskytu v členitém reliéfu.

KAm – modální : O – Ah – Bv – BvC – IIC

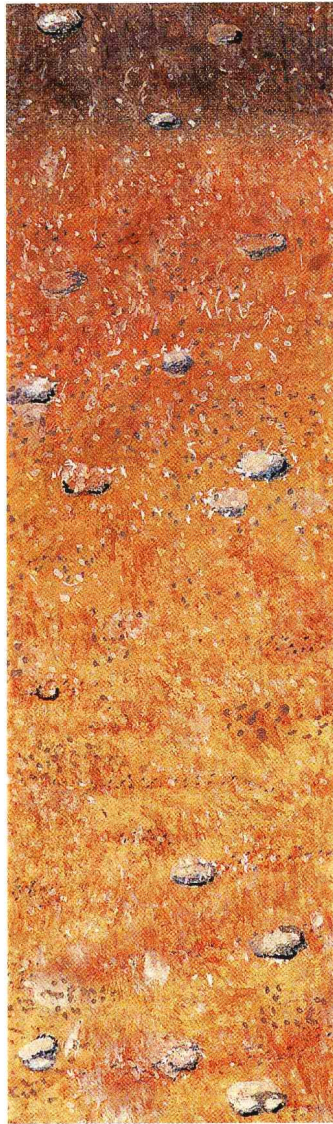
KAj – rubifikovaná : O – Ah – Bvr – BrC – C – D

KAg – oglejená : O – Ah – Bvg,Bvm – BgC – C

KAq – glejová : O – Ah – Bv – B / Go – Gro

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Hnědá půda (typická) na terasovém štěrkopísku

- Ap – žlutošedá písčítá, středně skeletovitá zemina se slabými náznaky drobtové struktury, drobivá
- Bv – rezivožlutá písčítá, středně skeletovitá zemina elementární struktury, sypká
- B/C – nahnědle šedožlutá písčítá skeletovitá zemina elementární struktury, sypká
- C – naředle žlutá písčítá skeletovitá zemina elementární struktury, sypká

Hnědá půda (typická) na pískovci (křídovém)

- Ap – žlutošedá hlinitopísčítá, slabě skeletovitá zemina s jemnými náznaky drobtové struktury, drobivá
- Bv – rezivožlutá hlinitopísčítá, slabě skeletovitá zemina s náznaky polyedrické struktury, drobivá
- B/C – naředle žlutá, hrubě skeletovitá zemina elementární struktury, lehce drobivá
- C – slabě navětralá, kvádrovitě odlučná hornina

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Hnědá půda (typická) na lupku (permokarbonském)

- Ap** – červenošedá jílovitohlinitá zemina hrudkovité struktury, ulehlá
- Bv** – našedle červená jílovitohlinitá zemina hrubě polyedrické struktury, tuhá
- B/C** – našedle červená (světější než předešlá) jílovitohlinitá zemina s náznaky prizmatické struktury, tuhá; ojedinělý zvětralý úlomek horniny
- C** – měkký rozpad tence odlučné horniny

Hnědá půda (typická) na žule

- Ap** – šedohnědá hlinitopísčítá (hrubě písčítá) zemina náznakově drobtové struktury, drobná
- Bv** – světle narezle hnědá hrubě písčítá zemina náznakově polyedrické struktury, drobná
- B/C** – světle hnědá hrubě písčítá zvětralina horniny, rypná
- C** – silně navětralý rypný rozpad horniny

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Hnědá půda (typická) na rule

- Ap – šedohnědá písčitohlinitá skeletovitá zemina náznakově drobtové struktury, drobná
- Bv – narezle hnědá písčitohlinitá skeletovitá zemina náznakově polyedrické struktury, soudržná
- B/C – světle hnědá hlinitopísčítá skeletovitá zvětralina horniny, rypná
- C – slabě navětralý skeletovitý rypný rozpad horniny

Hnědá půda oglejená na břidlici (paleozoické)

- Ap – hnědošedá jílovitohlinitá, střípkovitě skeletovitá zemina polyedrické struktury, ulehlá
- Bvg – hnědá, rezivě skvrnitá zemina s běložedými jazyky, jílovitohlinitá, střípkovitě skeletovitá, hrubě polyedrické struktury, tuhá
- B/Cg – šedohnědá zemina s ojedinelými šedými jazyky, jílovitohlinitá, střípkovitě skeletovitá, tuhá
- C – hnědošedý destičkový rozpad horniny

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Hnědá půda eutrofní na čedičovém tufu

Ap – hnědošedá hlinitá zemina výrazné krupnaté struktury, soudržná

Bv – hnědá hlinitá zemina výrazné polyedrické struktury, soudržná

B/C – šedý, hnědě skvrnitý písčitohlinitý skeletovitý rozpad horniny, rozsýpavý vrypem

C – šedý, vodorovně zvrstvený tuf s jednotlivými kulovitými kameny

Hnědá půda eutrofní na čediči

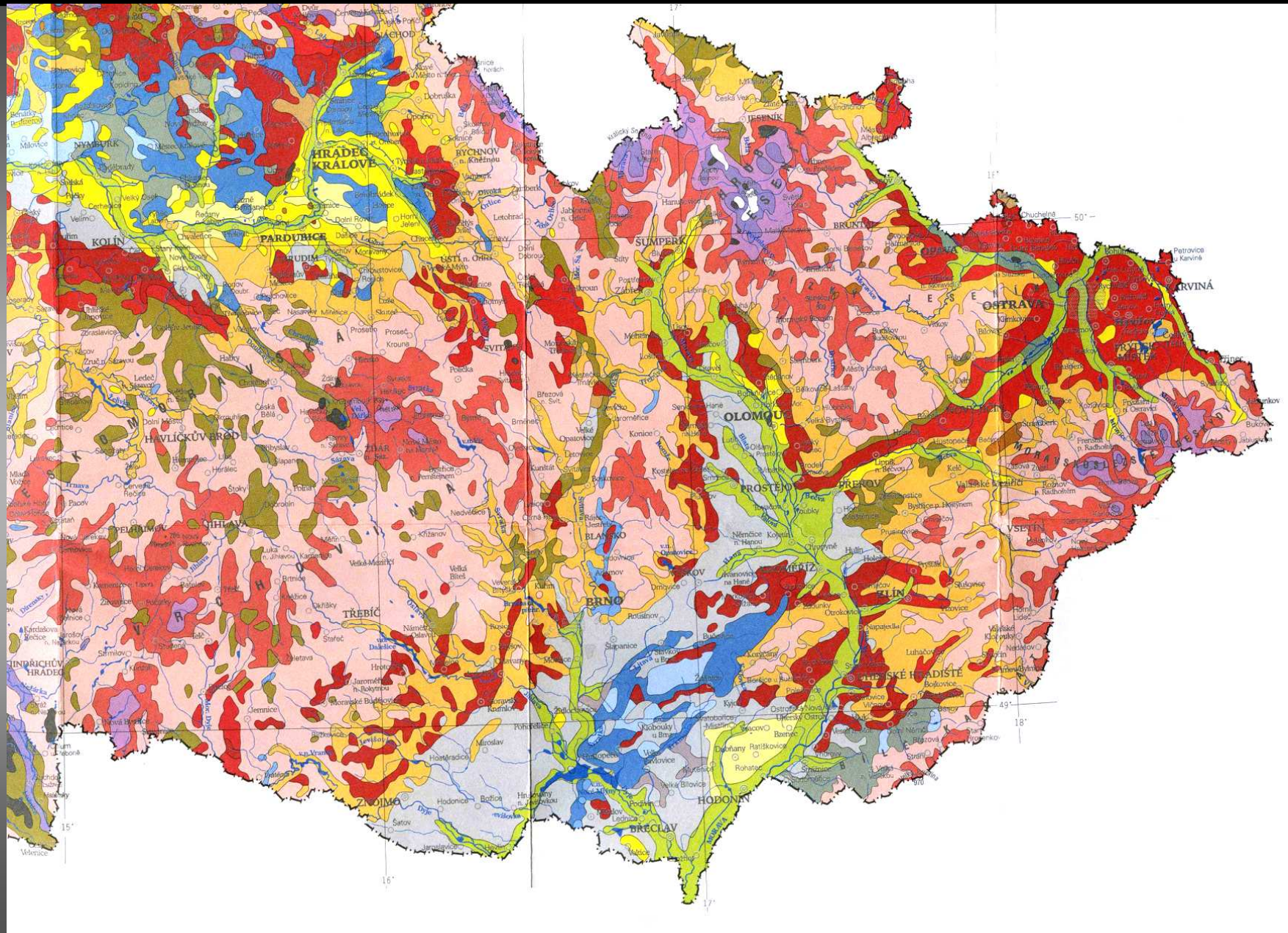
Ap – tmavě hnědošedá hlinitá skeletovitá zemina výrazné krupnaté struktury, soudržná

Bv – tmavohnědá hlinitá skeletovitá zemina výrazně polyedrické struktury, soudržná

B/C – kamenitý rozpad horniny s výplní hlinité zeminy

C – slabě navětralá, sloupcovitě rozpukaná hornina

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

15. PE – PELOZEM

Diagnostika: Velmi těžké jílovité půdy; Diagnostický – kambický Bp - obsah frakce jílu ($< 0,001 \text{ mm}$) $> 35 \%$.

Půdotvorný proces: Vnitropůdní zvětrávání, tvorba Bp.

Půdní profil: Nadložní humus - mul nebo moder. Pod Ah (méně často Am) – Bp s obsahem jílovité frakce $> 35 \%$, pak přechod do jílovitých či slínovitých zvětralin.

Půdotvorný substrát: Zvětralinu slabě zpevněných jílů a slínů, v souvrství svahovin - jílovitě zvětrávající břidlice.

Chemismus + fyz. vlastn.: Dostatek živin; fyzik. vlastn. velmi nepříznivé. Nedostatečné provzdušnění půdy.

Výskyt: Jen omezeně v rovinách, na plošinách nebo mírných sklonech, v obl. luvisolů a kambisolů.

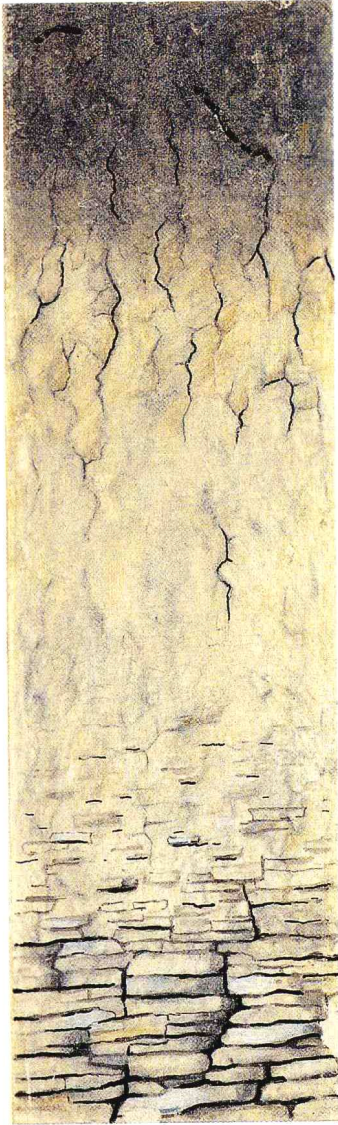

PEm – modální : O – Ah – Bp – IIC

PEg – oglejená : O – Ah – BpBm – C

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

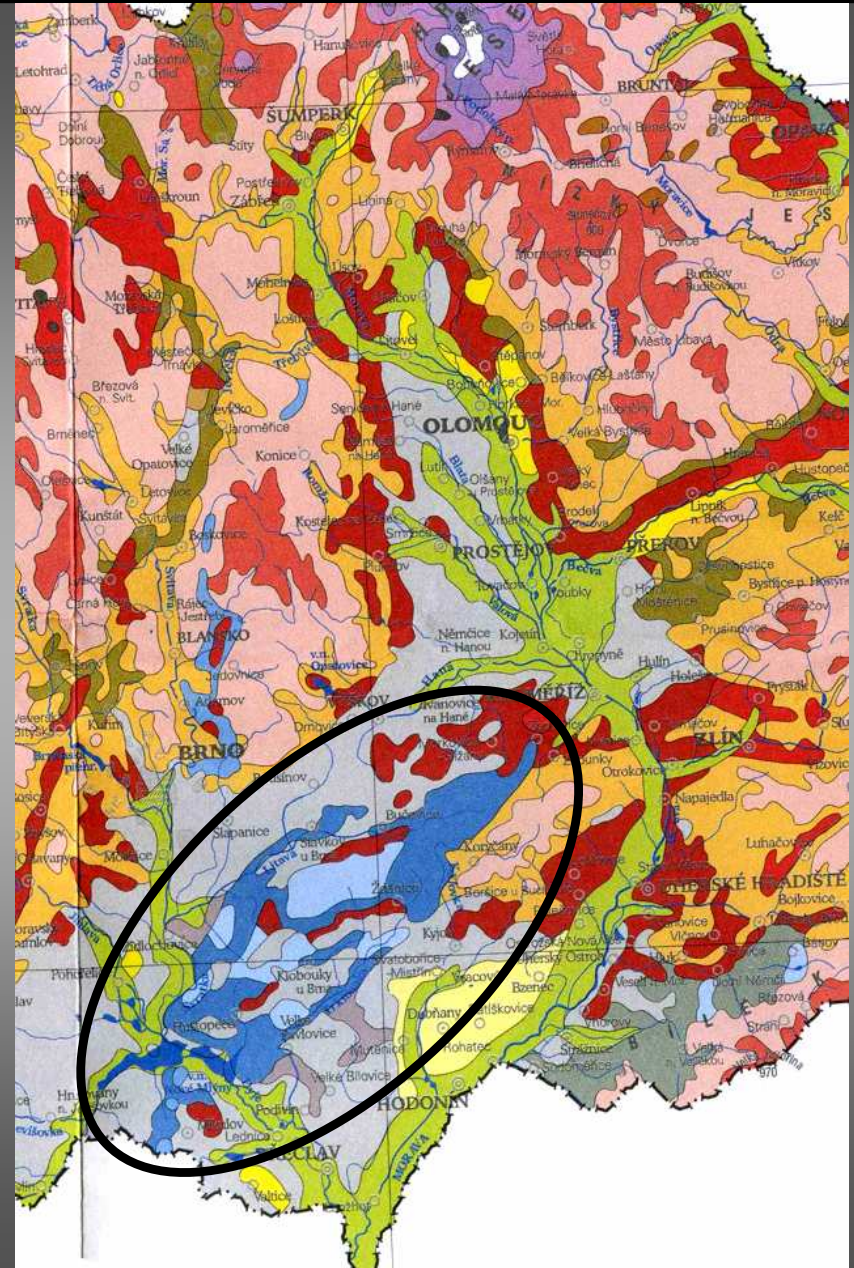
Pelosol karbonátový na slínovci

Apca – šedá jílovitá zemina, vápnitá, ulehlá, tuhá

Cca₁ – nažloutle bělošedý jílovitý rozpad horniny, vápnitý, náznakově prizmatické struktury, velmi tuhý

Cca₂ – měkký, tenče deskovitý rozpad slínovce

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

H. ANDOSOLY

- andické diagnostické znaky; vznik zvětráváním kys. pyroklastick. hornin - sopečné tufy, sopeč. popel s velkým množstvím sklovitých (vitrických) substancí; zvětrávání → alofán (výrazná kyprost půd) -

Výskyt: V ČR byly zatím mapovány

16. AD – ANDOZEM

Diagnostika: Andické diagnostické znaky: vysoká sorpční kapacita, kyprost, tvorba s

Výskyt: Ojedinele na neovulkanite

ADm – modální : O – Aa – Ba – C

I. PODZOSOLY

- spodické horizonty, buď kypré, neiluviální, rezivé Bvs (kryptopodzoly), nebo iluviální, humusem tmavě rezivě zbarvené Bsh, Bhs, či rezivě hnědě zbarvené Bs (podzoly); Přítomnost Ep. Silně nenasycené, vysoce nasycené Al. Tvorba moru. Podzolizace (převaha u PZ), braunifikace (u KP); seskvioxydy + OL - přesun do spod. částí profilu (hlavně vlivem FK – původ z moru).

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

17. KP – KRYPTOPODZOL (= rezivá půda)

Diagnostika: Rezivý seskvioxidický Bsv - nízká objem. hm., velmi kyprý (mikroagregáty - stmelení částic jílu + prachu amorfním FeO; znaky spodického horizontu, ale bez iluviální akumulace Fe.

Pedogenetický proces: Intenzivní vnitropūd. zvětr. + uvolňování seskvioxidů Fe, Al - bez přemístování.

Půdní profil: Mocná poloha moru + morového moderu. Ahe – mělký, vybílení zrn písku zbavením svých koloidních povlaků. Bsv – rezivý, zbarvený oxidy Fe + humusem (svrchní část); pak matečný substrát.

Půdotvorný substrát: Zvětraliny kys. hornin, vyvřelin + metamorfik, ale i sedimentů (pískovce, slepence).

Chemismus + fyz. vlastn.: pH - kyselé, $V < 20 \%$ ($V_{Al} > 30 \%$). Uvolněny oxidy Fe + Al. Humus – nepříznivé slož., vysoký obsah. Fyzik. vlastn. příznivé.

Výskyt: Niž. horské pol.; pod porosty s přev. buku + smrk, jedle; souvislé výšk. pásmo, navazuje na KA.

Využití: Nízká kvalita, využití v lesnictví.

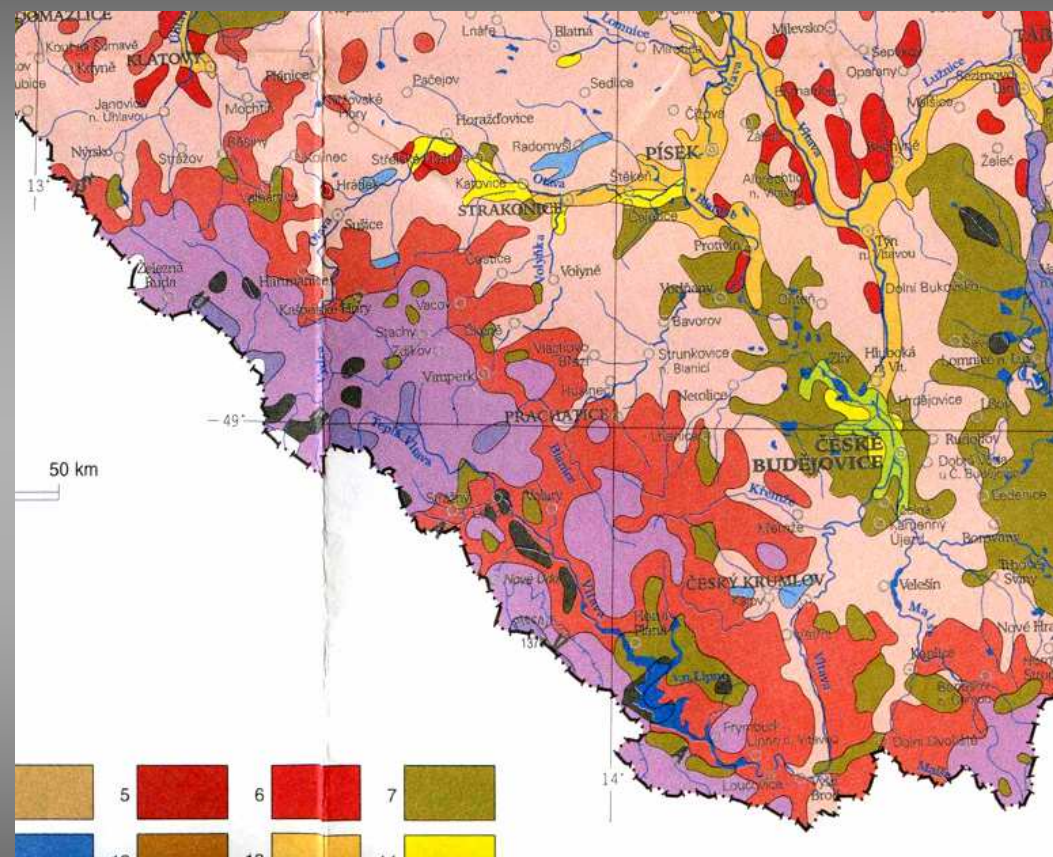
1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Rezivá půda na rule

- A – hnědošedá písčitohlinitá skeletovitá zemina s náznaky drobtové struktury, drobná
- Bs – rezivá písčitohlinitá skeletovitá zemina s náznaky polyedrické struktury, drobná
- B/C – rezivožnědá hlinitopísčítá skeletovitá, snadno rypná zvětralina horniny
- C – silně navětralý skeletovitý rozpad horniny

KPm – modální : O – Ahe – Bsv – BC - IIC

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

18. PZ – PODZOL

Diagnostika: Albický Ep (někdy šedý - infiltrace humusem – Eph) + iluviální Bs až Bsh (Bhs). Ep - pod Ah, silně až extrémně kyselý, silně ochuzený o jílnaté částice, seskvioxydy + humus; nízká zásoba živin. Spodické horizonty - intergranulární póry matrice (hrubozrnné částice), vyplněny amorfními koloidy.

Pedogenetický proces: Podzolizace; ve velmi kyselém prostředí - rozklad prvotních minerálů, oxidy Fe i Al → přemístění do spodiny (včetně humusových látek).

Půdní profil: Mocný mor; Ah - vybělení písčitých zrn (Ahe); Ep – popelavý, přechod do hor. iluviál. – svrchní, méně mocný Bhs (Bsh); spodní, mocnější Bs (sloučeniny Fe³⁺, hlouběji Al³⁺; nižší polohy (písčité půdy – ortštein (Bsd); C.

Půdotvorný substrát: Zvětraliny minerálně chudých hornin: žuly, ruly, svory, pískovce, naváté písky, štěrkopísky.

Chemismus + fyz. vlastn.: $V < 20 \%$ ($V_{Al} > 30 \%$) → sekundární Al – chlority, výrazná migrace komponentů Fe, Mn, Al s organickými kyselinami. Obsah humusu - vysoký nejen v Ah, ale i Bhs (Bsh). Fyzik. vlast. - lepší než sorpční.

Výskyt: Svahoviny, písky; horské oblasti pod smíšenými porosty (smrk, méně buk + jedle), nebo pod smrkovými a klečovými porosty, obvykle nad 800 m n.m. Nižší polohy - pískovce, naváté písky, terasové štěrkopísky, pod borovými doubravami.

Využití: Nízká úrodnost, vysokohorské louky a pastviny. Lesy – někdy produktivní.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Podzol na terasovém štěrkovitém písku

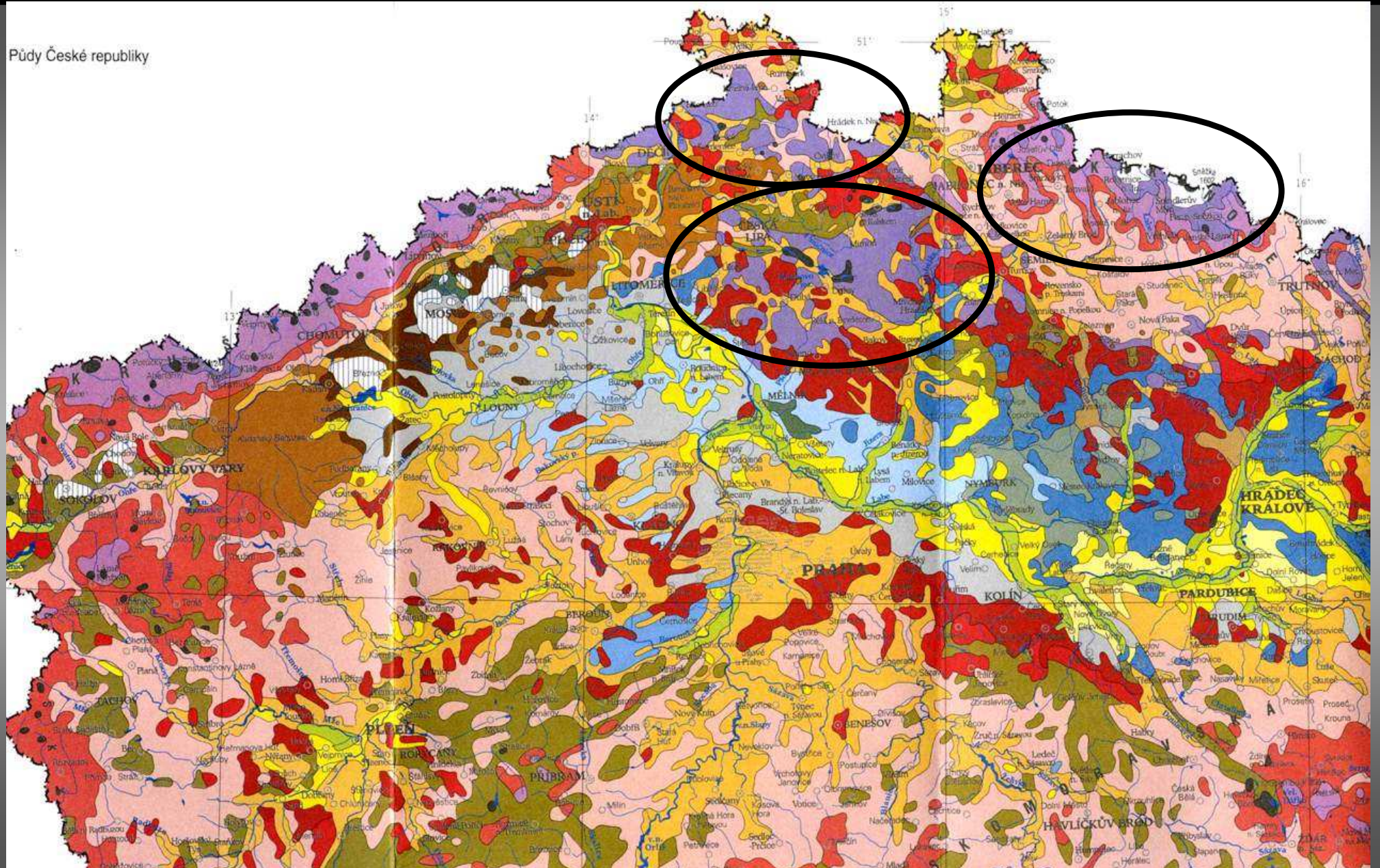
F
E
F
E
F
E

- O – tmavě hnědošedá hlinitopísčítá zemina s náznaky drobtové struktury, lehce drobivá, vysoký podíl organických látek
- E – bělošedá písčítá zemina elementární struktury, sypká
- Bsh – tmavě šedohnědá hlinitopísčítá zemina s náznaky polyedrické struktury, drobivá, zvýšený obsah organických látek, výskyt ortsteinů
- Bs – rezivá hlinitopísčítá zemina s náznaky polyedrické struktury, soudržná, výskyt ortsteinů
- B/C – narezle žlutý písek s vodorovnými rezivými pruhy, oblázky a valouny
- C – narezle žlutý písek s oblázky a valouny

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Půdy České republiky

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

J. STAGNOSOLY

- semihydromorfní, výrazný Bm - povrchové periodické převlhčení do 0,6 m. Bm - většinou pod En (až Ew). Tvorba Ot + Ahg, Ahn, Aug, Aun, někdy At. V - široké rozmezí. Pseudoglejový půdotvor. proces - střídání zamokření a vysychání horní části půdy. Pseudogleje - sušší stavy půdy, stagnogleje - zamokření. Přechné zamokření - vlivem FK - mobilizace oxidů Fe, Mn, Al → migrace, odbarvení až vybělení části půdní hmoty (stěny trhlinek, po kořenech ...). Prosychnání půdy - oxidace - vysrážení sloučenin + nodulární novotvary, rezavé skvrny → ztvrdnutí.

PG – PSEUDOGLEJ

Diagnostika: výskyt Bm, pokud z LU, pak En + Bmt. Vznik z KA → Bmv; PE → Bmp. Nodul. novotvary - většinou blízko povrchu půdy, někdy v Ah. Ee – výrazně lehčí svrchní vrstva půdy (ferolitický rozpad jílu). Pod Ee - většinou Bmp.

Pedogenetický proces: Oglejení, podřízeně illimerizace (předchází oglejení).

Půdní profil: Moder, morový moder, hydromoder, hydromor. Pod Ahn - několik dm mocný oglejený horizont + slabá eluviace. Spodina - rezivohnědý, bělošedý Bm, + někdy iluviace. Oglejení - hluboko do C. Jílovité substráty (slínovce) – absence světlejšího povrchového horizontu, uplatnění mramorování.

Půdotvorný substrát: Sprašové hlíny, hlinité a jílov. ledovcové uloženiny, svahoviny, jíly, odvápněné slínovce, často hlubší, těžší zvětralinové pevných hornin.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Chemismus + fyz. vlastn.: Mnoho OL – pomalý rozklad; pH - kyselá až silně kyselá.
V - nepříznivé. Fyzik. vlastn. – špatné

Výskyt: Plošiny, ploché terénní poklesliny, mírně skloněná úpatí svahů a plochá údolí od nížin do hor. Oglejené půdy - nižší polohy dub; střední polohy – příměs jedle, ta pak dominantní (vrchoviny + horské polohy). Jihočeské pánve + Chebská pánve (písčitojílovité křídové + te hloubky - těžší.

Využití: nízká zemědělská hodnota

PGm – modální : O – Ahn – En
– Bm – BCg – C

PGl – luvický : O – Ahg – En –
Bmt – BCg

PGv – vyluhovaný : O – Ahg –
E – Bm – Bm / Ck – Ck

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Pseudoglej na slínovci

Ap – šedá jílovitá zemina slité struktury, tuhá

gm – žlutohnědá, bělošedě mramorovaná zemina s rezivými skvrnami, jílovitá, s náznaky prizmatické struktury, tuhá; jednotlivé rezivé železité bročky

g/C – žlutošedá jílovitá zemina s bělošedými jazyky a s náznaky prizmatické struktury, velmi tuhá

Cca – bělošedý jílovitý, silně vápnitý rozpad slínovce

Pseudoglej na sprašové hlíně

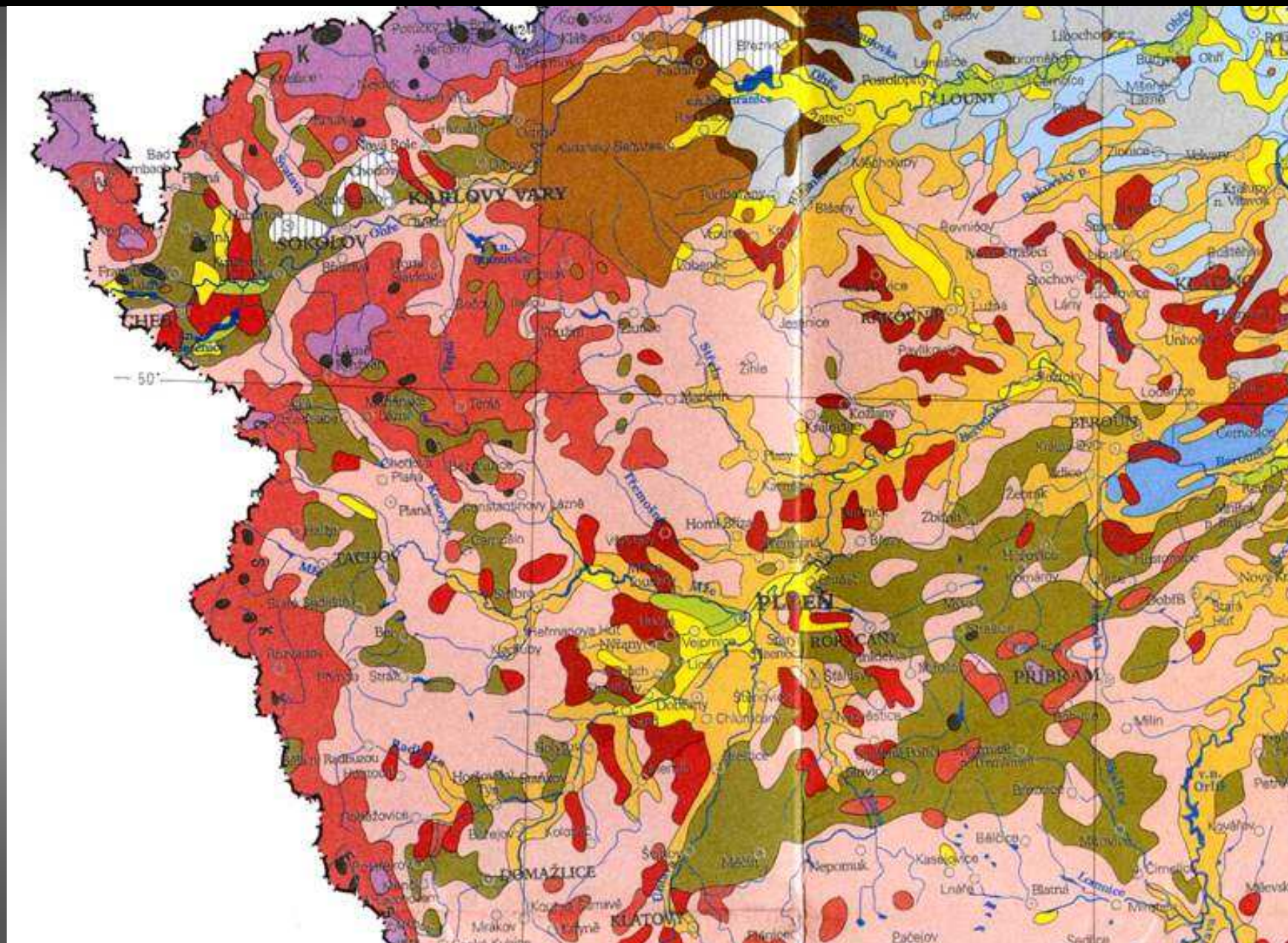
Ap – hnědošedá jílovitohlinitá zemina hrudkovité struktury, ulehlá; výskyt rezivých železitých broček

gor – bělošedá (rezivohnědě mramorovaná) jílovitohlinitá zemina slité struktury, tuhá; rezivé železité bročky

gm – rezivohnědá, výrazně bělošedě mramorovaná jílovitohlinitá zemina s náznaky prizmatické struktury, velmi tuhá; ojedinělé povlaky koloidů na strukturálních částicích, ojedinělé rezivé železité bročky

g/C – žlutohnědá jílovitohlinitá sprašová hlína s bělošedými jazyky; rezivé železité bročky, Fe-Mn povlaky ve svrchní části horizontu

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

SG – STAGNOGLEJ

Diagnostika: Přejídné povrchové dlohodobé, téměř celoroční → ne výraznějšímu prosyehání půdního p At → šedý až bělošedý glejový hori novotvary); pod Gro leží Bm.

Výskyt: Plošiny, mírné terénní úhly plochá údolí se zhoršeným srážková voda dlouho sta horizonty ve spodní části klimaticky chladnější polo Využití: zemědělsky nízká

SGm – modální : Ot – Ah
– Gro – Bm – Cg

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Stagnoglej na polygenetické hlíně

- A – hnědošedá jílovitohlinitá zemina
hrudkovité struktury, ulehlá; výskyt
rezivých železitých broček
- gr – bělošedá zemina se zelenavým nádechem,
jílovitohlinitá, slité struktury, tuhá;
za vlhka mazlavá, ojedinělé rezivé železité
bročky ve spodní části horizontu
- gm – rezivohnědá, bělošedě mramorovaná
jílovitohlinitá zemina s náznaky
prizmatické struktury; řídké povlaky
koloidů na strukturních částicích,
ojedinělé rezivé železité bročky
- g/C – žlutohnědá, slabě bělošedě mramorovaná
jílovitohlinitá polygenetická hlína
s náznaky prizmatické struktury; ojedinělé
rezivé železité bročky, Fe-Mn povlaky
ve svrchní části horizontu

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

K. GLEJSOLY

- hydromorfní, G - trvalé zamokření do 0,6 m. Tvorba At. Vznik na nezpevněném substrátu.

GL – GLEJ

Diagnostika: Hydromorfní - Gr v hloubce do 0,6 m Ot + At (T - nejvýše 0,5 m).

Pedogenetický proces: Glejový proces - trvalé zamokření (alespoň spodní části profilu). Nadbytek vody - hromadění OL, Ot, T.

Půdní profil: Minerální povrch půdy + At nebo T nejvýše 0,5 m, pak Gr (hloubka do 0,6 m. Laterální proudění vody – někdy Ew; G přechází do půdotvor. substrátu.

Půdotvorný substrát: Nevápnité nivní uloženiny, deluviální splachy.

Chemismus + fyz. vlastn.: $Fe^{2+} + Al + H_2SiO_3 \rightarrow$ alumosilikáty zelené barvy. Reakce s P \rightarrow fosfát (modrá), se S \rightarrow sirník (šedočerná); Gr - zelenavé, modravé, šedé zbarvení. Gor - rezivé partie (rourky) < 10 % plochy profilu (často i v trhlinách).

Sušší obd. - reoxidace Fe + Mn. Těžké substráty s písčit. přek. - planosolizace.

Výskyt: Mělké deprese (plošiny, pánve), blízkost toků, pramenišť, rybníků. Nížiny (jedlové doubravy) až hory (smrkové jedliny, jedlové smrčiny, smrčiny). Dřeviny na podmáč. písč. půdách - smrkové bory, chudé březové bory. Extrém - olšiny.

Využití: Zemědělsky méněcenné půdy.

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Glej (typický) na deluviofluviální uloženině

- AG – hnědošedá hlinitá zemina polyedrické struktury, soudržná; rezivě železité bročky a skvrnky
- Gor – namodrale šedá, rezivě skvrnitá jílovitohlinitá zemina polyedrické struktury, tuhá
- Gr – nazelenale modrošedá jílovitohlinitá zemina s náznaky hrubě prizmatické struktury, velmi tuhá, za vlhka mazlavá

Glej zrašelinělý na deluviofluviální uloženině

- T – tmavě hnědošedá, slabě rozložená organická hmota, okem rozeznatelné rostlinné zbytky, slabá příměs minerálních částic
- Gor – namodrale šedá, rezivě skvrnitá jílovitohlinitá zemina polyedrické struktury, tuhá
- Gr – nazelenale modrošedá jílovitohlinitá zemina

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

L. SALISOLY

- výrazné zasolení, půdotvorný proces - zasolení

SK – SOLONČAK

Diagnostika: Výrazné znaky zasolení (výskyt rozpustných solí) → vysoká vodivost

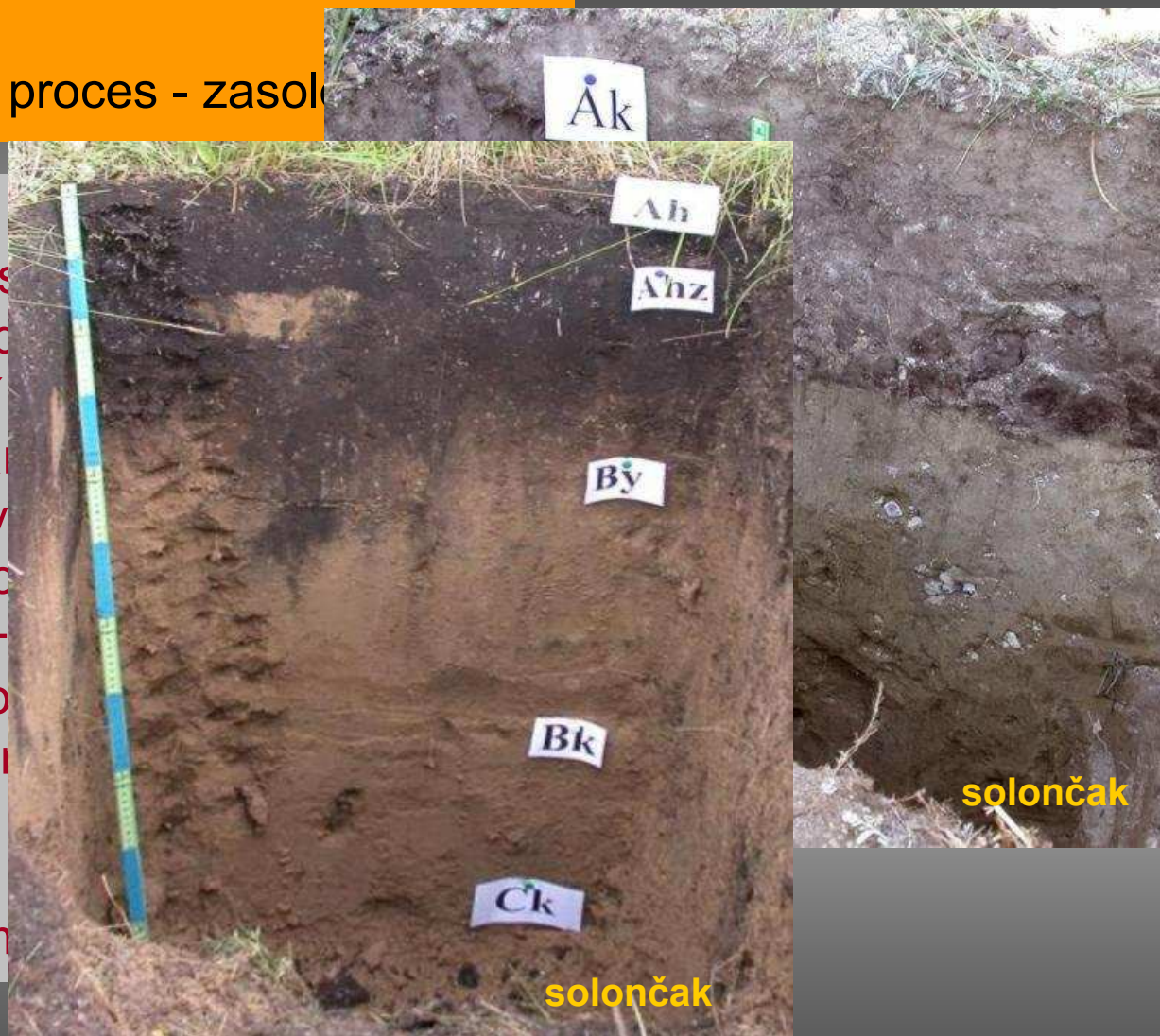
Půdotvorný proces: Zasolování (výskyt rozpustných solí v půdě (semiaridní a aridní oblasti) opakovaný kapilární zdvih vody)

zaplavování povrchu půdy vodou

Suché období - solné výkvěty + kůry na povrchu půdy; vlhké období - výkvěty solí, výskyt alkalická, je jílovitá až jílovitohlinitá, je provzdušněná.

Výskyt: Terénní deprese, velmi vzácné v semiaridní + aridní oblasti; vyjímky

SKm – modální : Ah – S – Cs

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

M. NATRISOLY

- půdotvor. proces -

SC – SLANEC

Diagnostika: Převládá odsolování. Svrchní vzlíná → vymývání usazování + hromada jílovitých částic + hromada soloncový ochuzen

Výskyt: na území Č

SCm – modální : A

Bn – BC - C

Slanec na spraši

A

E

Bn

B/C

– šedá jílovitá zemina s náznaky hrubě sloupcovité struktury, velmi tuhá

Cca

– šedožlutá jílovitohlinitá vápnitá spraš

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

N. ORGANOSOLY

- rašelinnění – zpomalený rozklad a humifikace O

OR – ORGANOZEM

Diagnostika: Rašelinný T > 0,5 m, nad pevnou skálou > 0,1 m.

Půdotvorný proces: Rašelinění - pomalý rozklad + humifikace OL, přebytek vody, nedostatku atmosférického O₂ → výrazná akumulace omezeně rozložených OL → tvorba rašelinných (T), nebo humolitových (Th) horizontů + výrazná příměs minerálních částic. OR - klasifikace podle převládajícího stupně rozloženosti T.

Výskyt: Nížiny až hory; rašelinění - dáno klimaticko-hydrologickým rázem území a orografickými poměry. Třeboňská pánev, Šumava.

organozem
histická

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

Rašeliništní půda slatinná

T₁

– tmavě hnědošedá, slabě rozložená organická hmota, rostlinné zbytky rozeznatelné pouhým okem, slabá příměs minerálních částic

T₂

– tmavě šedá vrstevnatá organická zemina v silnějším stupni přeměny, rostlinné zbytky obtížně rozeznatelné

Rašeliništní půda vrchovištní

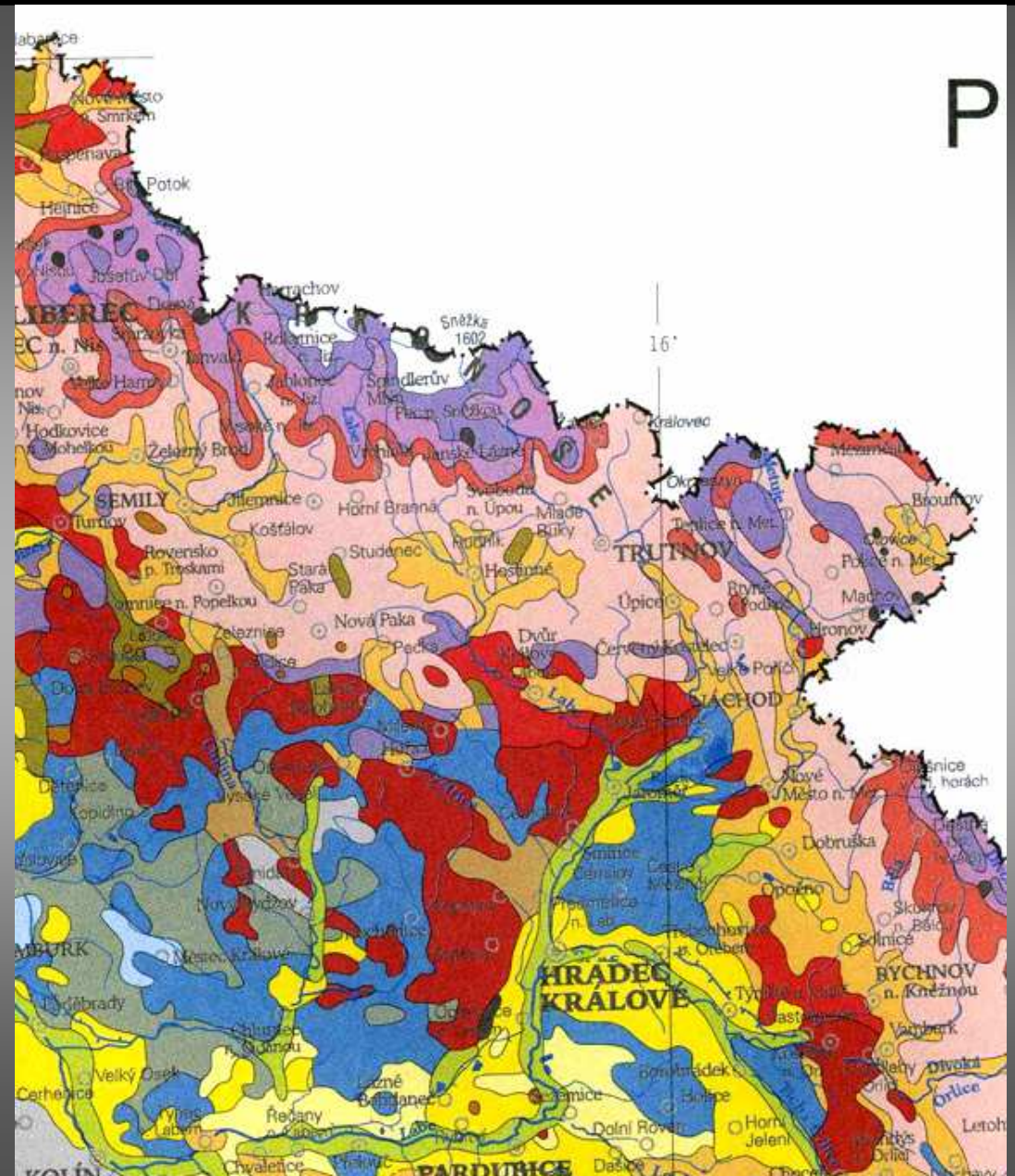
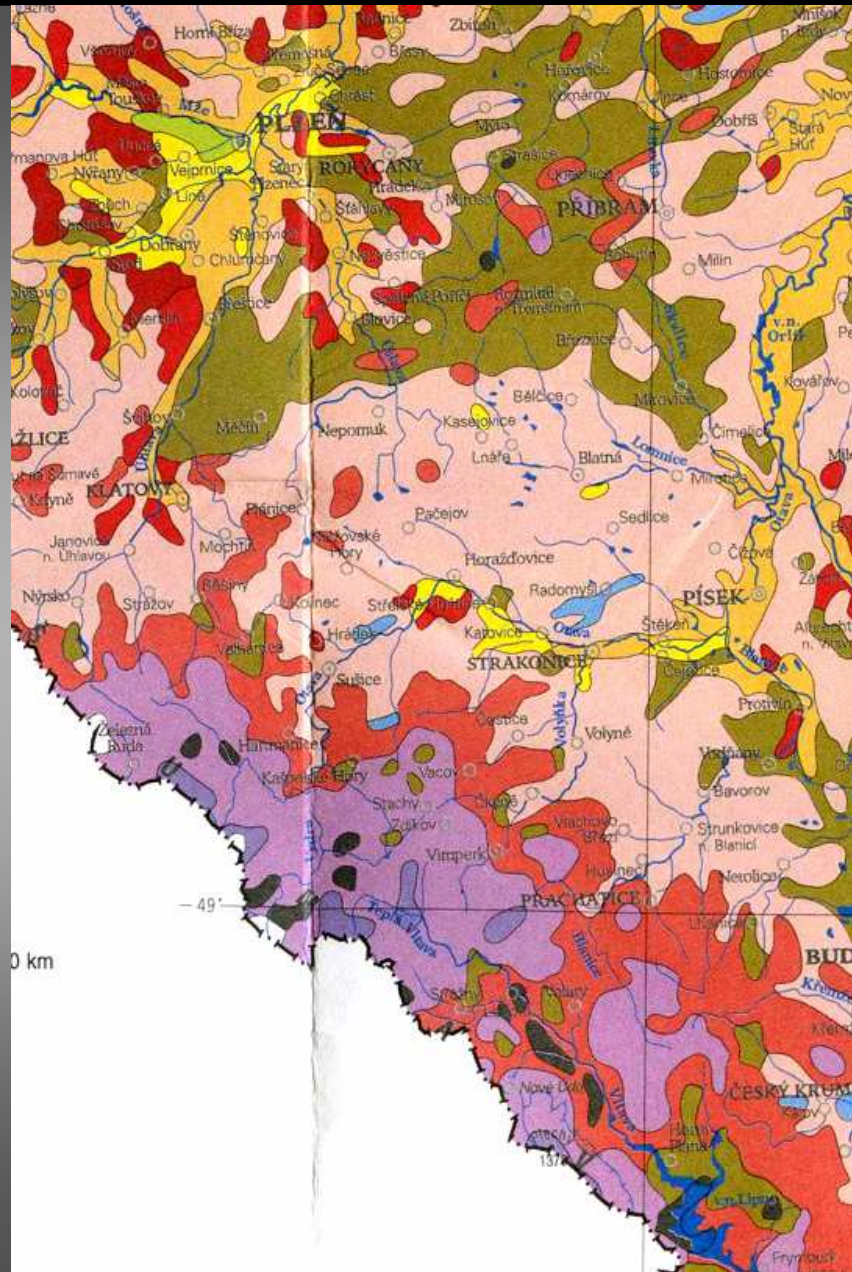
T₁

– hnědá, slabě rozložená organická hmota, rostlinné zbytky rozeznatelné pouhým okem

T₂

– tmavohnědá vrstevnatá organická zemina v silnějším stupni přeměny, rostlinné zbytky poněkud hůře rozeznatelné

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

P

1. Diagnostika půdních tříd, typů a subtypů

O. ANTROPOSOLY

- vznik buď výraznou modifikací půdních horizontů kultivačními či meliorančními opatřeními (kultizemě), nebo vznik z přemístěných materiálů, půdy překryté, či silně kontaminované (antropozemě).

KU – KULTIZEM

Diagnostika: vznik kultivační činností člověka - přesahuje vytvoření ornice + běžné zlepšování vlastností minerálním a organickým hnojením; meliorační zásahy přesahují vliv běžných úprav vodního režimu.

Výskyt: zahrady, vinice, chmelnice...

AN – ANTROPOZEM

Diagnostika: Uměle vytvořené člověkem z nakupených substrátů získaných při těžební a stavební činnosti. Navrstvení materiálů vytváří pouze antropické substráty (haldy, výsypky, deponie). Je potřebné usměrnit proces pedogeneze rekultivací (úprava půdních vlastností).